

61000

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமாநுஜ

ஸி த்தாந்த வைஜயந்தி

ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸம்ஸ்தாபன ஸபையின் சார்பாக

மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஸத் ஸம்ப்ரதாயார்த்த ப்ரகாசன பத்ரிகை

ஸம்புடம் 1	தாதுவூ ஐப்பசியில் திருமூலம்	சஞ்சிகை 12
------------	-----------------------------	------------

பத்ராதிபர் :

வடகரை இராமாநுஜாசாரியார்

24, சந்திரப்ப முதலி தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

1936 அக்டோபர்]

[தனிப்ரதி விலை 0-3-0

விஷயங்கள்.

பக்கம்

1. ஐப்பசியில் திருமூலம் 281
—பத்ராதிபர்
2. ப்ரபந்நர் யார் 295
—திருமலை நல்லான் ராமகிருஷ்ணய்யங்கார் சிரோமணி,
ஆழ்வார் திருநகரி
3. ஸ்ரீ பாஷ்யபாட பரிஷ்கரணம் 301
—பாதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்
4. ஸ்ரீ ராமாதுஜ-ஸித்தாந்த வைஜயந்தி 309
—கோனார் - ஸ்ரீ. உ. வே. நரவிம்மாச்சாரியார்
அட்வகேட், திருவல்லிக்கேணி
—ஸ்ரீ. உ. வே. R. சேவையங்கார், அட்வகேட் திருவல்லிக்கேணி
5. ஸ்ரீ முதலியாண்டான் வைபவஸங்க்ரஹம்
—அகரம் கஸ்தூரி கிருஷ்ணமாசாரியார்

வர்த்தமானம்

திருமங்கையாழ்வார் ப்ரஹ்மோத்ஸவம்:—இவ் வாழ்வாருக்கு திவ்ய தேஸங்கனெங்கும் உத்ஸவம் நடைபெறு மாயினும் இவரது அவதார ஸ்தலமாகிய திருவாலி திருநகரியில் நடைபெறும் உத்ஸவம் மிகவும் சிறப்புண்டயதாய் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அதியுத்தம் ஆதரவுடன் ஸேவிக்க விரியதாதலின் அங்கு நடைபெறும் உத்ஸவத்தின் ப்ரகாரம் இங்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது.

19-11-36 கார்த்திகை 4-ல் அங்குராப்புணம் ஆரம்பித்தது. 20-11-36-ல் த்வஜாரோஹணம் தொடங்கி 27-11-36-ல் சாதாரண முறை ஆய், த்வஜாரோஹணம் நடைபெறும். 27-11-36-ல் ஆடல்மா என்னும் குதிரை நம்பிரானில் எழுந்தருளும் ஸேவை கண்ணாக்கண்டநுபவிக்கவேண்டியது. 29-11-36-ல் ஸாயங்க காலம், திருமஞ்சனம், த்வாதாராதநம் நடைபெறும். உத்ஸவத்திற் கெழுந்தருளும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு விசேஷமாய்த் ததீயாராதனம் நடைபெறும்.

இவ்வாழ்வார் வைபவம் கார்த்திகையிற் கார்த்திகை வெளிவரும் பத்திரிகையில் யதோசிதம் ப்ரகரிக்கப்படும்.

பத்ராதிபர்.

ஸ்ரீமதே ராமாதுஜாய நம:

ஓர் வேண்டுகோள்

நமது வைஜயந்தி பத்ரிகை சென்ற கார்த்திகையிற் கார்த்திகையில் ஆரம்பித்து இந்த ஐப்பசியில் திருமூலப் பத்ரிகையோடு (12 பகுதிகள்) 1-வது தொகுதி முடிவுபெற்று மறுபடியும் வருகிற கார்த்திகையிற் கார்த்திகை நாளில் 2-வது தொகுதியின் 1-வது பகுதி வெளிவரப் போகின்றது. ஆதலின் இதுவரை 1-வது தொகுதிக்குப் பணம் அனுப்பாம லிருக்குமவர்கள் 1-வது தொகுதிக்கும் 2-வது தொகுதிக்கும் சேர்த்து ரூ 3-8-0-ம் 1-வது தொகுதிக்கு முன்னதாகவே பணம் அனுப்பி யிருக்கும் மஹாதுபாவர்கள் 2-வது தொகுதிக்கு ரூ. 1-12-0-ம் தயவுசெய்து மணியார்டர் மூலம் அனுப்பும்படி வேண்டிக் கொள்கிறேன். இது தவிர முன் சஞ்சிகைகளில் கண்ட நிபந்தனையில் 6, 7, 8, 9-அயிடங்களில் கண்டபடி ஏதாவது உதவுவது பெருநல் லுகவியாகும்.

1-வது தொகுதியின் விஷய ஸஞ்சிகை, கார்த்திகையிற் கார்த்திகைப் பத்திரிகையுடன் அனுப்பப்படும். அது வந்ததும் 1-வது தொகுதியை பயிண்டு செய்து கொள்ளலாம்.

பத்ராதிபர்.

ஓர் விண்ணப்பம்

வர்ணஸ்ரம தர்மங்கள் அடியோடு கேடுகெட்டு, அந்தணர்களும் கூட தங்கள் ஆற்றிகங்களை மறந்து, பிரளயம் மிகவும் சமீபத்திலேயே ஏற்பட்டு விடுமோ? என்று பயப்படும் இத்தருவாபில், அந்நயமதஸ்தர்களும் கூட கொண்டாடக் கூடிய நமது ஸ்ரீ ராமானுஜஸ்தார்தம் என்கிற விஸிஷ்டாத்வைதம் ஒங்கி அனைவரும் அறியும்பொருட்டு, "ஸ்ரீ ராமானுஜ ஸ்தார்த வைஜயந்தி" என்றும் பெயருடன் வெளிவந்திருக்கும் இப் பத்திரிகை மிகவும் ஆவசியகமாகவும் முக்கியமாகவும் ஆகும். இக்காலத்திற் தங்கர்கள் முயர்ச்சித்து நடத்தும் பத்திரிகைகளும் நீடித்து நடத்து முடியாமல் தத்தளிப்பது யாவரும் அறிந்ததே யாகும். அப்படியிருந்தும், இப் பெரிய காரியத்தைக் கைக்கொண்டு ஸ்ரீவிஸிஷ்டாத்வைதோத்தாரணம் செய்விக்க முன்வந்த வைஜயந்தியின் பத்திராதிபருடைய தைரியமும் உத்ஸாகமும் சிலாகயநீயங்களாக வாகும். கூடியவரையில் பேத அபிப்பிராயங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் எளிய தமிழில் விஷயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்து புகட்டுகிற இப் பத்திரிகையை ஒவ்வொரு விஸிஷ்டாத்வைதியும் அவசியம் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது, இப்பத்திரிகை ஒரு முறை தருவித்து வாசித்துப்பார்த்தால் நன்றிவிளங்கும். விஷயம் ஒன்றும் அறியாத சிறுவனும், விஸிஷ்டாத்வைத விஷயங்களில் ஈடுபடாதவனுமான அடியேன் அதிகம் எழுத அநர் ஹன்.

ஆகிலும் விஸிஷ்டாத்வைதம் மேலோங்கி வளருவதில் விசேஷ ஆஸக்தி கொண்டவனுன தால் ஒவ்வொரு வைஷ்ணவனும் இப்பத்திரிகையைத் தருவித்து, யதோசிதம் திரவிய சகாயம்புரிந்து ஆத்மார்த்தமான ரஸாம்ஸத்தைண்டும் இப்பத்திரிகை நீடுழி வாழ்ந்து மகா ஜனங்களுக்கு சேவை புரியச்செய்விப்பார்களாக.

ஓம் தத்ஸத்,

அ. கோ. வேணுகோபாலன்

C. V. CUNNIAH CHETTY & CO.,

SILK WOOLLEN AND COTTON PIECE GOODS MERCHANTS.

288, ESPLANADE ROW, MADRAS.

FOR COTHOR BRAND SOYA BEANS.

L. G. பெருங்காயம்.

ஒவ்வொரு வீட்டிற்கு மின்றியமையாதது -

மனிதர்களுக்கு ஆரோக்கியத்தை அளிப்பது

L. G.

பெருங்காயம்.

எங்கும் கிடைக்கும்.

ப்ரபல பெருங்காய

வியாபாரிகள்:

பம்பாய், சென்னை, கும்பகோணம்.

லால்ஜீ கோது & கம்பெனி,

8, பெருமாள் முதலி தெரு, ஜி. டி., மதராஸ்.

அம்ருதாஞ்சனம்.

ப்ராஞ்ருதமான சரீரங்களை யுடையவர்களுக்கு ஜலதோஷம், தலைவலி முதலான சில வியாதிகள் உண்டாவது ஸஹ ஜமே. அவைகள் வந்தகாலத்தில் ஒருவிதமான வழியிலும் புத்தி செல்லாமல் மஹத்தான கஷ்டத்தை அடைய நேரிடுகிறது. அக்காலத்தில் டாக்டர்களிடம் போய் மருந்துகள் வாங்கி ஷைவ்யாதிகளின் உபசமரத்தைப் பண்ணிக்கொள்ளப் பலவிதமான இடையூறுகள் இருக்கக் கூடும். அக்காலத்தில் அமிருதாஞ்சனம் கைவசமிருக்குமே யாயின் நாம் ஒருவிதமான பாஷையையும் அடையவேண்டா மென்பதை அனைவரு மறிந்திருந்தாலும் இவ் விளம்பரமும் அதன் பெருமையை அறிவிக்கின்றது. எங்கும் கிடைக்கும்.

அம்ருதாஞ்சனம் டிபோ.

பம்பாய்.

மதராஸ்.

கல்கத்தா.

வதார 2-மும் கூறொவயது யதிநஃ கருணெகவி
 ஸொஃ—சூலீ டலுதுமணிதலு ஜோவி ஸகூர 2-மும்
 தலெவ ஜமஹுமயெக2-மும் | எந்த அற்பிசியில் திருமுலத்
 திருநாளானது கருணையங் கடலான கார்தோபயந்தரு (மண
 வாளமா) முரிகளின் அவதாரத்திற்குக் காரணமாயிற்றே ?
 அந்தத் திருமுலம் அஸத்துக்களில் அக்ரகண்யனான அடியே
 னுடைய ஸத்தைக்கு மூலமாகவும் இருள் தரு மாஞாலத்திலுள்ள
 ஆத்மாக்களின் அப்யுதயத்திற்கு மூலமாகவும் ஆயிற்று என்று
 அருளிச் செய்தமை போற்றற்குரியது. இவ்வளவு பெருமை
 வாய்ந்த இவ்வாசிரியரின் பெருமையைப்பற்றி மணஸாலும்
 நினைக்க வரிதாயிருக்கப் பேசவும் எழுதவும் துணிவது ஸாஹ
 ஸமே யாகும். பாற்கடலின் பாலை முற்றவும் பருக நினைத்ததொரு
 பூசையைப்போல் ஆசை பற்றி வரையலுற்றேன்.

இம்மஹாநுபாவர் “செந்தமிழ் வேதியர் சிந்தை தெளிந்து
 சிறந்து மகிழ்ந்திடு நாள், சீருல காரியர் செய்தருள் நற்கலை தேச
 பொலிந்திடு நாள், மந்தமதிப் புவி மானிடர் தங்களை வானி
 லுயர்த்திடுநாள், மாசறு ஞானியர் சேரெதிராசர்தம் வாழ்வு
 முளைத்திடுநாள், கந்தமலர்ப் பொழில் சூழ் குரு காதிபன் கலைகள்
 விளங்கிடு நாள், காரமர் மேனி யரங்க நகர்க்கிறை கண்கள் களித்
 திடுநாள், அந்த மில்சீர் மணவாளமுனிப்பரணவதாரம் செய்திடு
 நாள், அழகு திகழ்ந்திமைப்பிசியில் திருமுலமதெனு நாளே”
 என்று கொண்டாடத் தகுந்த, கலியுக வருஷம் 4471 சென்ற
 ஸாலிவாஹன ஸகாப்தம் 1292-வதான ஸாதாரண வருஷம்
 அற்பிசி மாதம் 26-வது தினம் வியாழக்கிழமை ஸூக்ல பக்ஷம்
 மூல நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய சதுர்த்தி திதியில் சொட்டைக்
 குலத்தில் கோமட மென்கிற குடியில் திகழக் கிடந்தான் திரு
 நாவீனுடைய பிரான் தாதரண்ணரையர் குமாரராக உடையவ
 ருடைய அபராவதாரராய் உபய விபூதியும் கொந்தளிக்
 கும்படி அவதரித்தருளினார். அவதார ஸ்லோக மிருக்கும்படி—
 வாயொஹாவம் மதாயாஃ கலியுமஸரஜி ஸூக்லராயெ ஸகா
 லெவ வஷெஃ ஸாயாரணெஃகெஃ ஸஸ்யிமதததுவெ வாவரெ
 தீர ஸஹெஃ—வாரெஜெவெ உதயபுராஃ ஸஜிஜிவிவதியள
 ஸூக்லவஷெ ஸூக்லஜி ஸூக்லஜி ஸூக்லஜி ஸூக்லஜி ஸூக்லஜி
 வரொ ரஜிஜி ஸூக்லஜி ஸூக்லஜி ஸூக்லஜி ஸூக்லஜி ஸூக்லஜி

இவ்வாசார்ய சிகாமணி இவ்வுலகிலவதரித்தவன்றே கலி,
 வானேமறிகடலோ கானே ஒருங்கிற்றுக் கண்டிலம்....

இவ்வாறு உலகை வாழ்விக்க அவதரித்தருளின மாமுனி
 களுக்கு தாதரண்ணரும் பத்து நாளும் கடந்த விரண்டா நாள்
 ஜாத கருமம் செய்து திருவில்சீ சிணையும் ப்ரஸாதித்து, இவ
 ருடைய திவ்யதேஜஸ்ஸைப் பார்த்து இதொரு அவதார விசேஷ
 மென்று கருதி பணமாடரவணைப் பற்பல காலமும் பள்ளி
 கொள் மணவாளரான அழகிய மணவாளனுடைய திருநாமத்தை
 இவர்க்குத் திருநாமமாகச் சாற்றி யருளினார்.

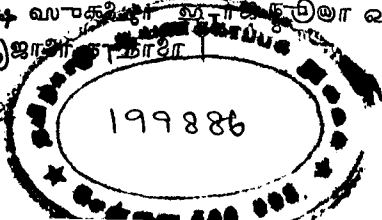
இவ்வாறவதரித்த மாமுனிகள், உசித காலங்களில் அன்ன
 ப்ராஸந செளளோபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்களை ஸாஸ்திர விதிப்
 படி செய்யப்பெற்று வேதாதி ஸம்ஸ்க்ருத ஸாஸ்த்ரங்களை அதி
 கரித்து திருத்தகப்பனாரான தாதரண்ணரிடம் தமிழ் வேதங்களா
 கிற திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களையும் அதிகரித்து
 பதினாறுவது திரு நக்ஷத்திரத்தில் ஷோடஸ கலைகளோடு கூடிய
 பூர்ண சந்தரணைப்போலே ஸகல கலா ஸம்பூர்ணராய் விளங்கா
 ரின்றார்.

அப்பால் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் திருத்
 தகப்பனாரால் திருக்கல்யாணம் செய்விக்கப்பெற்று மாதலகுல
 மான சிக்கில் கடாரத்திற்சில காலம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக் காலத்தில் ஆழ்வார் திரு நகரியில் தர்ஸந ப்ரவர்த்த
 கராயெழுந்தருளியிருக்கும் திருமலையாழ்வார், பின்னல் தர்ஸந
 ப்ரவர்த்தகராவார் யாரோ? என்று ஆலோசியாநின்றுகொண்டு
 தொண்டர்க்கமுதான திருவாய் மொழியின் திவ்யார்த்தங்களை
 நிலத் தேவர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குப் பரமபோக்யங்க
 ளாக அருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு இதர ஸாஸ்த்ரங்களை
 அநாதரித்து திருவாய் மொழியின் ஸப்தரஸம் அர்த்தரஸம்
 பா(வா)வரஸம் முதலானவைகளை ஸர்வதா அநுபவியா நின்று
 கொண்டிருக்கையாலே திருவாய் மொழிப்பிள்ளை என்று எல்லா
 ராலும் போற்றும் பெருமையையுடையவராய் ஆழ்வார் திருவடி
 களையே தஞ்சமாகக் கருதி ஆழ்வார் திருவடிகளில் ஸர்வவித
 கைங்கர்யங்களையும் பண்ணாநின்றுகொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்போது நாயனாரும் மாதல குலமான சிக்கில் கிடாரத்தில்
 நின்றுப் புறப்பட்டுத் தம்முடைய ஜன்ம பூமியான ஆழ்வார்திரு

82
 06/2/2011, 14:35:50
 N38-1-12

நகரிக்கெழுந்தருளி பொருநர்சங்கணிதூறையிற் சங்கங்கள் சேரு மாப்போலே ஸங்க வண்ண நம்பியான ஆதிசேஷனுடைய அவதாரமாகையாலே ஸூத்தஸ்வபாவரான தாமும் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளை யாஸ்ரயித்து விலக்ஷண ஸம்பந்தத்தை யுடையராய் ஸாங்கோபாங்கங்களோடு த்ரவிட வேதமான திவ்யப்ரபந்தங்களின் திவ்யார்த்த விசேஷங்களை திருவாய் மொழிப்பிள்ளையின் திருவருளால் கையிலங்கு நெல்லிக்கனிபோலறியப்பெற்று அன்னையு மத்தனுமாசாரியனுமனைத் துறவும், மன்னிய பேரு முபாயமும் தேய்வமு மற்றமெல்லாம், என்னை யளித்த திருவாய் மொழிப்பிள்ளை என்று ஸெஷித்வ ஸரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் மூன்றையும் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை விஷயத்திலேயே அதுஸந்தித்துக் கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தார்....

இவ்வாறு தம்மிடத்தில் பக்தி பண்ணுநின்ற மாமுனிகளை பிள்ளை மிகவு முவந்தருளி அந்த உவப்பின் மிகுதியால் உமக்கு உடையவர் திருவடிகளை உபாயோபேயமென்று அத்தவவலித் திருமென்று நியமித்தருள அவ்வாறே மாமுனிகளும் தமது ஆசார்யரான திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தமக்கு ப்ராப்யப்ராபகமாகக் காட்டிக் கொடுத்த உடையவர் திருவடிகளில் அத்தயந்த ப்ராவண்யத்தையுடையவராய் அப்ராவண்யத்தினதிரயத்தாலே யதிராஜ விம்ஸதியென்கிற உடையவர் விஷயமான ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்து அத்தாலே வல்லார்கள் வாழ்த்தும் குரு கேசர் தம்மை மனத்துவைத்துச், சோல்லார வாழ்த்தும் மண வாளாமாமுனித் தோண்டர் குழாம், எல்லாம் தழைக்க வேதிராஜ விம்ஸதி யன்றளித்தோன், புல்லாரவிந்தத் திருத்தாளிரண்டையும் போற்று நெஞ்சே என்று பின் புன்னாரும் ஈடுபட்டு யதிர்த்ர ப்ரவணர் என்று போற்றும் படியானார். பிள்ளையும் யதிராஜவிம்ஸதியைக் கேட்டு மிகவுமுகந்தருளி திருப்புளியாரடியிலே தாம் கண்ட உடையவரை மாமுனிகளுக்குத் திருவாராதனமாக விரங்கியருளினார்.

இவ்வாறு திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தமக்குத் திருவாராதனமாக வதுக்கரஹித்த உடையவரையும் ஆழ்வாரையும் ஆராதியாநின்று கொண்டு திருவாய் மொழிப்பிள்ளை திருவுள்ளத்தை மிகவு முகப்பித்து, ஈடு முப்பத்தாரூயிரம் முதலான அருளிச்

செயல் வ்யாக்யானங்களை காலக்ஷேபம் பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்தில் மாமுனிகளுக்கு ஒரு குமாரரவதரித்தார். அவர்க்கு, பிள்ளை நியமனப்படி இராமாநுஜய்யன் என்று திருநாமம் சாத்தியருளினார்.

இவ்வாறு வாழ்ந்தருளும் காலத்தில் ஒரு திருவாதிரை யன்று திருவாய் மொழிப்பிள்ளை “இன்றோ? எதிராஜரிவ்வுலகில் தோன்றிய நாள், இன்றோ கலியருள் நீங்கும் நாள், என்று பல தடவை இத்தையேசொல்லி ஈடுபட்டு மேலொன்றும் சொல்லாமல் மோஹித்து நிற்க நாயனாரும் இன்றோதான் வேதியர்கள் வாழ விரை மகமோன் தான்வாழ வாதியர்கள் வாழ்வடங்கு நாள் என்று அப்பாட்டை பூர்த்தி செய்தருள பிள்ளையும் இத்தைக்கேட்டருளி மிகவும் உகந்தருளினார்.

இவ்வாறு ஆசார்ய ஸிஷ்யக்ரமம் நன்றாக நடைபெறு நிற்க, பிள்ளையும் நித்ய விபூதியிலே நித்ய கைங்கர்ய நிரதராய் வாழக் கருதி அதற்கு இடையூறான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை யொழிக்க தம்முடைய ஆசார்யரான உலகாரியன் திருவடிகளை ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டிரா நிற்க, திருமேனியிலே மிகவும் தளர்வு ஏற்பட்டு மிகவும் ஆர்த்தியோடே எழுந்தருளியிருக்க, இவ்வாறு வருந்துவதற் கடியென்? என்று நாயனார் முதலான முதலிகள் கேட்க பிள்ளையும் காலம் கலிகாலமாயிருக்கிறதே உலகில் ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களில் ருசி விஸ்வாஸங்களுடையராய்ப் ப்ரவசனம் பண்ணிக்கொண்டு போருவாரார்? என்று க்லேஸப்படா நிற்கின்றேன் என்ன, அப்போது நாயனார் அப்படியே அடியேன் செய்கிறேன் என்று விண்ணப்பிக்க பிள்ளையும் பரம ப்ரீதராய் நாயனாருக்கு ஸம்ஸ்க்ருத ஸாஸ்த்ரத்தி லிருக்கும் ப்ராவண்யத்தைப் பார்த்துச் சங்கித்து நாயனாரைக் கடாசுஷித்து ஸம்ஸ்க்ருத ஸாஸ்த்ரத்தில் பலகால் கண்வையாதே எம்பெருமானார்க்கு உகப்பாக ஒருகால் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைக் காலக்ஷேபம்செய்து நமக்கும் எம்பெருமானார்க்கும் இஷ்டமாக ஆழ்வார்களருளிச் செயலையே எப்போதும் காலக்ஷேபம்செய்து கொண்டு பூர்வாசார்யர்களைப் போலே நம்பெருமானாருக்கு மங்களாஸாஸனம் செய்து கொண்டு கோயிலிலே நித்ய வாஸம் பண்ணவேண்டும் என்று நியமித்தருளி மற்ற முதலிகளை நாயனார் கையில் காட்டிக்கொடுத்து முதலிகளைப் பார்த்து நாய்

னரை அவதார விஸேஷமென்று நினைத்து நம்மைப்போலே ஆதரித்துப் போருங்கோள் என்று நியமித்தருளி ஸ்வாசார்யரான பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளை த்யாநியா நின்றுகொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

நாயனாரும் பிள்ளையை ப்ரஹ்ம மேதந்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளி படுத்தி அவர்பெருமைக்குத் தக்கபடி திருவத்யயநம் நடத்தி யருளினார்.

அப்பால் நாயனாரும் பிள்ளை நியமனப்படி ஆழ்வார்களருளிச் செயலைக் காலக்ஷேபம் பண்ணிக்கொண்டு ஆழ்வார் திருநகரியிலே சிலகால மெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அழகிய வரதர் (வாநமா மலை ராமாநுஜ ஜீயர்) முதலானவர்கள் மாமுனிகளின் வைபவத் தைக்கண்டு அவர் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்தார்கள். அவர்களில் வாநமாமை ராமாநுஜ ஜீயர் மஹா விரக்தராய் ஸ்வ ஸங்க பரித் யாக பூர்வகம் ஆஸ்ரம ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டு மாமுனிகளுக்கு “நிழலுமடி தாறுமாளே” என்னும்படி பாத்ரேதாமயராய் நித்ய ஸேவை பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தார்.

இப்படி அந்தரங்கரானவர்களோடு எழுந்தருளி யிருக்கும் மணவாள மாமுனிகள், நம்பெருமானை மங்களாஸாஸனம் பண்ணிக் கொண்டு யாவத் காலம் கோயிலிலே யிருக்கவன்றோ நமக்கு ப்ராப்தம் என்றறுதியிட்டு அப்போதே ஆழ்வார் திருமுன்பே சென்று திருவரங்கம் திருப்பதியிலே நம்பெருமானை ஸேவிக்க விடை கொள்ளுகிறேன் என்று விண்ணப்பிக்க, அப்படியே ஆழ்வாரும் விடை கொடுத்தருள், வாநமாமை ராமாநுஜ ஜீயர் முதலான முதலிகளோடே புறப்பட்டு நடுவே வில்லிபுத்தூருறையும் வடபெருங் கோயிலுடையானையும் பெரியாழ்வாரையும் ஆண்டானையும் திருவடிதொழுது அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு திருமாவிருஞ் சோலை நின்றான் கணிகழல் தொழுது முடிச்சோதியிற் படியே கிரீடாதி நூபுரார்தமாக முற்று மதுபவித்துத் தீர்த்த ப்ரசாதங்கள் ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று விடைகொண்டு அதித்வரையோடே கோயிலேற வெழுந்தருளி கங்கையிற் புனிதமாய் காவிரியில் நீராடி, கேஸவாதி பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும் சாத்திக் கொண்டு, திருவரங்கப் பெருநகரைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அவ்வளவில் அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார்களனைவரும் வந்தெதிர்கொண்டெழுந்தருள்வீத்துக் கொண்டு அக்காலத்

தில் கோயிலுக்கதிபதியா யிருக்கும் பட்டர் திருமானிகைக் கெழுந்தருள பட்டரும் மாமுனிகளை அப்புத்தார ப்ரணம புரஸ்ஸரமாக வுபசரித்து ஆஸநத்திலே எழுந்தருள்செய்து தேவரீரை ஸேவிக் கும்படியான பாக்யம் பெற்றோம் என்று மிகவும் ப்ரீதராய் திருவாய்மொழியில் ஒரு பாட்டை உபந்யஸிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ள அப்படியே மாமுனிகளும் ஈட்டில்படியே ஒரு பாட்டையுபந்யஸித்தருள் திருமலை தந்த பெருமானாகிற பட்டரும் போரவித்தராய்மாமுனிகளுக்குமுப்பத்தாருயிரப்பெருக்கர் என்று திருநாமம் சாத்தி மிகவும்கொண்டாடி மாமுனிகளை ஆதரவுடன் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போக மாமுனிகளும் யதாக்ரமமாக ‘உடையவர் ஆழ்வார் ஸ்ரீரங்க நாயகியார் முதலானவர்களைத் திருவடிதொழுது ப்ரதக்ஷிணமாக உள்ளேசென்று கருவூலம் முதலானவைகளை ஸேவித்து ப்ரணவாகரமான விமானத்தையும் ஸேரை முதலியாரையும் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளித் தெண்டன் சமர்ப்பித்து, பெரிய திருவடியையும் த்வார பாலகர்களையும் ஸேவித்து அவர்களை அநுமதிக்கொண்டு உள்ளே சென்று மணத்தூணருகே நின்று அரங்கமா கோயில்கொண்ட கரும்பினைக் கண்ணூரக் கண்டு வாயாரப்புசுழ்ந்து அமலனாதி பிரானிற்படியே பாதாதி கேஸார்த மதுபவித்து, பழுதே பல பகலும் போயின வென்றிழந்த நாளுக்கு அதுதபித்து, அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியையக் கண்வளர்ந்தருளும் பரமனை, படுத்த பைநாகணைப் பள்ளி கொண்டானுக்குப் பல்லாண்டென்று மங்களாஸாஸனம் பண்ணி நிற்க, அழகிய மணவாளனும் மாமுனியைத் தன்னுடைய கருணை முதல் ருஷ்டிகளாலே குளிரக்கடாக்கித்துத் தம்திருப்பவள வாய் திறந்து நம்மிராமாநுஜனைப்போலே நீரும் நம்வீட்டில் கைங்கர்யத் தையும் தர்ஸந ரஹஸ்யங்களையும் ஆராய்ந்துகொண்டு உம்முடைய ஸ்ரீராவஸாந்தளவும் இங்கேயே வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் என்று நியமித்தருளி தீர்த்தம் ப்ரஸாதம் சடகோடன் திருமலைகளும் ப்ரஸாதித்தருள், மாமுனியும் மஹாப்ரஸாதம் என்று அங்கீகரித்து நம்பெருமாள் நியமனப்படியே அங்குண்டான ரஹஸ்யக்ஷரதங்களை யெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து அவைகளை ப்ரசாரம் செய்துகொண்டு அரங்கமா நகரிலேயே நித்ய வாஸம் பண்ணிக் கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தார்.

அக்காலத்தில் கோயில் கார்யங்களை நிர்வஹித்துப் போகிற உத்தம நம்பி பெருமாள் அமுது செய்தருளுகிற தனிகை முதலானவைகளைச் சிறிது தாழ்வாக நடத்துவதை வாநாமலை ராமாநுஜ ஜீயர், நாயனார் ஸன்னிதியில் விண்ணப்பிக்க, நாயனாரும் அழகிய வரதரைக்குறித்து பெருமானுக்கு எல்லாக்கைங்கர்யங்களையும் குறைவற நடத்தும்படி இந்த உத்தம நம்பியையே திருத்திப்பணி கொள்ளும்படி பெருமானை நீரே ப்ரார்த்தியும் என்று சொல்லி தானும் ப்ரார்த்திக்கப் பெருமானும் அப்படியே அதுக்ரஹித் தருளினார்.

அப்பால் அழகிய மணவாள நாயனார் திருமலை முதலான திருப்பதிகளை ஸேவிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பெருமாள் சன்னிதியிற்சென்று விடைகொண்டு புறப்பட்டு திருவெள்ளறையிற் பங்கயச் செல்லியாரைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டு செந்தாமரைக் கண்ணரைத் திருவடிதொழுது திருக்கோவலூரிடை கழியில் முதலாழ்வார் மூவரையும் ஸேவித்து, அவர்கள் புருஷகாரமாகத்திருக்கோவலூராயனைத் திருவடி தொழுது, அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டுப் பரன்சென்று சேர்திருவேங்கடம் சென்று, பாத பீடத்திலடியிட் டேறுமாப் போலே ஸேஷகிரியை ஏறி ஸேவாக்ரமத்திலே ஸேவித்து, அகலகில்லேன் இறையுமென்றலர் மேல் மங்கையுறையும் திருமார்பனான திருவேங்கடமுடையானைப் புகலொன்றில்லா வடியேன் உன்னடிக் கீழுமர்ந்து புகுந்தேன் என்று அடி பணிந்து நிற்க, திருவேங்கடத் தப்பனும் தீர்த்தப்ரஸாதம் சடகோபன் அதுக்ரஹிக்கப் பெற்று விடைகொண்டு உலகேத்தும் ஆழியானத்தியூரான பெருமாள் கோவில் சென்று பேரருளாளனைத் தெண்டன் சமர்ப்பித்து நிற்க, பேரருளாளனும் “நம் மிராமாநுஜனைப்போலே யிருப்பா ரொருவரைப் பெற்றோம்” என்று அதி ப்ரீதியோடே தீர்த்தம் ப்ரஸாதம் திருமலை திருப்பரியட்டம் சடகோபன் ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று, க்ருதார்த்தராய் திருவெல்காமுதலான திருப்பதிகளையும் திருவடி தொழுது, ஸ்ரீபெரும்பூது ரெழுந்தருளி இதுவோ? பெரும்பூதுர் இங்கே பிறந்தோ வெதிராசரெம்மிடரைத் தீர்த்தார் இதுவோதான் தேங்கும் பொருநல் திருநகரிக் கொப்பான ஓங்கு புகழுடையவூர்” என்று சொல்லிக்கொண்டே ஊருக்குள்ளே ப்ரவேசித்து, சந்நிதிக்குள்ளே சென்று யோநித்ய மஸ்யுதபதாம்புஜராமாநுஜஸ்ய சரணா சரணம் ப்ரபத்யே என்று எம்பெருமானை

ரைத் தெண்டன் சமர்ப்பித்து எதிராஜன் திருவுருவை நெஞ்சுள் ளும் கண்ணுள்ளும் நின்று நீங்காதபடி நிலை நிறுத்திக்கொண்டு தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று கீராரும் எதிராசர் திருவடிகள் வாழி என்று மங்களாஸாஸநம் பண்ணி ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸேவிக்க நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் பெருமாள் கோவிலுக்கெழுந்தருளி கிடாம்பியாச்சான் வம்ஸஸ்தரான கிடாம்பி நயினரிடத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸேவித்துக்கொண்டு அங்கே சிறிதுகாலமெழுந்தருளியிருந்து அப்பால் பேரருளாள னிடத்தில் விடைபெற்று திருவரங்கர் திருப்பதியை அடைந்து அழகிய மணவாளனை அடிபணிந்து நிற்க, வந்தவரை வாழ்விக்கும் பெருமானான அழகிய மணவாளன் தீர்த்தப்ரஸாதங்கள் ப்ரஸாதித்து, இனிமேல் இங்கேயே நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டிரும் என்று நியமிக்க அப்படியே ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகொண்டு காலே காலே வரவரமுநி: கல்பயம்மங்களாரி என்கிறபடி ஒவ்வொரு சமயமும் தவறாது நம்பெருமானை மங்களாஸாஸநம் பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தார்.

இவ்வாறிருக்கும் காலத்தில் ஒருசமயம் பெருமாள் மங்களாஸாஸனத்திற்கிடையூறாக ஆஸௌச மொன்று ஏற்பட, அதனால் பெருமானை ஸேவிக்க முடியாமற்போக, பெருமாள் விஸ்வலேஷம் ஸஹிக்கமாட்டாதவராய் பகவதநுபவத்திற்கு விரோதிகளான சரீரஸம்பந்தமுடைய பந்துக்களை பரித்யஜித்து, த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தரித்து, உத்தம ஆஸ்ரமமான ஸந்யாஸ ஆஸ்ரமத்தை ஸ்வீகரித்துப் பெருமானை தெண்டன் சமர்ப்பித்து நிற்க, பெருமானும் அதி ஸந்தோஷத்தானே துயரறு சடரடியான சடகோபனையும் ப்ரஸாதித்துத் திருப்பவளவாய் திறந்து அழகிய மணவாள ஜீயர் என்கிற திருநாமத்தையே நீர் எப்போதும்வஹிக் கக் கடவீர் என்று நியமித்தருளி பல்லவராயன் மடத்தை இவர்க்கு வாஸஸ்தானமாக அதுக்ரஹித்து உத்தம நம்பி முதலானாரைக் கடாக்ஷித்து நம் அழகிய மணவாளஜீயரை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டுபோய் மடத்தே வைத்து வாருங்கோள்! என்று நியமித்தருள, அவர்களும் அப்படியே ஜீயரை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டுபோய் மடத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி மணவாள மாமுனியே இன்னமொரு ஶூற்றூண்டிரும் என்று மங்களாஸாஸநம் பண்ணி தெண்டன் சமர்ப்பித்து வந்தார்கள்.

அப்பால் வாமாமலை ராமாநுஜையர் முதலானோர்களைக் கொண்டுமடத்தை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்வித்து தமது ஆசார்யரான திருமலை ஆழ்வார் பெயரையிட்டு ஒரு காலகேஷபகூடத்தை ஏற்பாடுசெய்து அதற்கு ரஹஸ்யம் விளைந்த இடமான பிள்ளை லோகாசார்யர் திருமானிகையிலிருந்து மண்கொண்டுவந்து அக் கூடத்திற்கு மண் இடுவித்து அக் கூடத்தைக் குருகுலவாஸமாகக் கருதி அவ்விடத்திலேயே, ரஹஸ்யார்த்தங்களை யருளிச் செய்யா நின்று கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்தில் திருவரங்கன் திருமுற்றத்தடியார்களானவர்களும் நம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்க அழகியமணவாளன் இங்கே எழுந்தருளினார் போலே அழகியமணவாளஜீயரும் இங்கே எழுந்தருளினார் என்று மிகவும் ஆதரித்துப் போந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் கோவிர்த்தாஸரப்பன் என்கிறபட்டாரியன் ஜீயர், மாமுனிகளின் ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யங்களைக்கண்டு ஆஸ்ரயித்து, உடையவர் விஷயத்தில் எம்பாரைப்போலே மாமுனிகளின் திருவடியை ஸ்ஷணகாலமும் விட்டுப்பிரிய ஸ்ஷமரன்றிக்கே ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

இவ்வாறு எழுந்தருளியிருக்கும் மாமுனிகளின் அப்ரதிம வைபவத்தைக்கண்டு முதலியாண்டான் வம்ஸஸ்தர்களான கோயிற்கந்தாடை அண்ணன் முதலான ஆசார்ய புருஷர்கள் மாமுனிகளின் திருவடியை ஆஸ்ரயிக்க உத்தேசித்திருக்க அழகிய மணவாளனும் அவர்கள் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி மணவாள மாமுனிகளின் அவதார விசேஷத்தைத் தெரிவித்து அவரை யாஸ்ரயிக்கும்படி நியமித்தருள, அவர்களும் உடையவர் திருமேனி ஸம்பந்தத்தை யுடையவர்களாய் அபிஜந வித்யாவிருத்தங்களாலுயர்ந்த தங்கள் பெருமையைப் பாராதே இவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமே தங்களுக்கு உத்தராகமென்று நினைத்து மாமுனிகளை யாஸ்ரயித்தார்கள்.

இப்பேர்ப்பட்ட ஸிஷ்யஸம்பத்துடனே மாமுனிகள் ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழ்ந்தருளும் அந்நல்லடிக்காலத்தில் குத்ருஷ்டிமதாவ லம்பியான ஒருவன் கோயிலிலே தன்னுடைய மதத்தைப் ப்ரசாரம் செய்யா நிற்க, ஸர்வஜ்ஞரான மாமுனிகளும் கலையறக் கற்ற மார்

தர் காண்பரோ? கேட்பரோ? என்கிறபடி அவனை அலக்ஷியம் செய்து அவனை ஊரைவிட்டு ஓட்டத் திருவுள்ளம்பற்றி வாதுல வம்ஸஸ்தரான வேடலப்பையை வரவழைத்து அவரைக்கொண்டு அவனை ஊரைவிட்டு ஓடும்படி செய்தருளினார்.

அக்காலத்தில் பெருமாள் கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரதிவாதி பயங்கரரான அண்ண மாமுனிகளின் வைபவத்தை யறிந்து அவரிடம் ரஹஸ்யார்த்தங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தேசித்துக் கோயிலுக்கு வந்து மாமுனிகளை தெண்டன் சமர்ப்பித்து நிற்க, மாமுனிகளும் ஒன்றுந் தேவின் ப்ரவேஸத்தைச் சிறிது உபந்யஸிக்க இவர்க்கு த்ரவிட ப்ரபந்தத்தில் தான் பரிசயம் விஸேஷமாகவுண்டென்றிருந்த அண்ணாவும் உபயவேதத்திலு மிவர்க்கிருக்கும் ப்ரவிணையை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு மிகவும் உகந்து, அடியேனை ஆட்கொண்டருள வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, மாமுனிகளும், நீர் ப்ரதிவாதி பயங்கரர். நாம் ஸாது. இது எங்ஙனே கூடுவது? என்ன அண்ணாவும், பூவிலிஃ வா மொஷீஷு வா வாஜிஹயஸுஃ — ஸ்ரீ வெஷ்வாநாமொஷீஷு தஜ்ஜாவ ஐதி விஸுதஃ அடியேன் பிரதிவாதிகள் கோஷ்டிகளில் பயங்கரன் என்று ப்ரவித்தனா யிருப்பது போலவே ஸ்ரீ வைஷ்ணவ கோஷ்டியில் தாஸன் என்றும் ப்ரவித்தனானவன் என்ன, அதைக்கேட்டு மாமுனிகள் மிகவுமுவந்தருளி அவர்க்கு பஞ்ச ஸமஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவதாஸர் என்கிற திருநாமத்தையும் அநுக்ரஹித்தருளினார்.

அப்பால் தமது ஆசார்யரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யவதரித்த ஆழ்வார் திருநகரியில் ஆழ்வாரை ஸேவிக்க வாசையுண்டாய் நம்பெருமானை விடைபெற்று ஆழ்வார் திருநகரிக் கெழுந்தருளி அங்கே யாத்ருச்சிகமாய் எழுந்தருளின ஆயியிடத்தில் ஆசார்ய ஹ்ருதயார்த்தத்தைக் கேட்டு அவ்வர்த்தத்தை அங்குள்ளார்க்கு அழகாக அருளிச் செய்துகொண்டிருக்க, அக்காலத்தில் அத்தேசத்திற்கதிபனான வொருவன் மாமுனிகளின் அப்ரதிம வைபவத்தைக்கண்டு திருவடிகளில் ஆஸ்ரயிக்க, அவனைத் திருத்திப் பணிகொண்டு அவனைக் கொண்டு காளமேகன் திருமண்டபம் முதலான அனேக கைங்கர்யங்களை ஆழ்வாருக்கு முகோல்லாசமாகச் செய்தருளினார்.

அப்பால் திருக்குறுங்குடி யெழுந்தருளி அங்கு திருவேங்கட முடையான் என்கிற ஒருப்ராஹ்மணனைத் திருத்திப் பணிகொண்டு அவர்க்கு திருவேங்கடதாஸர் என்று திருநாமம் சாற்றி அவரை நம்பி கைங்கர்யத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும்படி நியமித்தருள அவரும் அப்படியே நம்பிக்கு அனேக திருப்பணி முதலான கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார். இவ்வாறு திருக்குற கூர் நம்பிக்கும் திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கும் அனைத்திற்கும் கண்டருளப்பண்ணி மற்றும் அத்தேஸத்திலுண்டான திவ்யகோஸங்களில் கைங்கர்யங்களைச் செய்வதற் கருகூலமான ஆஸ்ரிதர்களை நியமித்து, பிறந்தகத்தில் சீராட்டுப் பெற்றாலும் தன்னைச் சிறந்து கக்கும் சீர்க்கணவன் றன்னை மறந்திருக்கலாமோ? மனமே என்று அழகிய மணவாளனிடத்தில் திருவுள்ளம் சென்று கோயிலுக் கெழுந்தருளி முன்புபோலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்தில் எழும்பியப்பா கோயிலுக் கெழுந்தருளி நம் பெருமானே ஸேவித்து, கோயில் கந்தாடை அண்ணானேடு மடத் திற்கு வந்து மாமுனிகளைத் தெண்டன் சமர்ப்பிக்க, மாமுனிகளும் இவர் ஒரு பெரிய வித்வான். இவருக்கும்படி விஷய மருளிச் செய்யக் கருதி பரத்வப்ரதிபாதகமான உபர்வற வுயர் நலத்தின் ப்ரவேஸத்தை யுபந்யஸிக்க, அப்பாவும் அதைக் கண்டு இவர்க்குத் தமிழில் தான் பரிசயமுண்டென்றிருந்தோம் ஸம்ஸக்ருதத்திலு மிவர்க்குண்டான பாண்டித்யம் வாராமசோகரம் என்று போரவும் மாமுனிகளைப் புகழ்ந்து போற்ற, மாமுனிகளும் ப்ரீதராய் அப்பாவை மடத்திலே அழுதுசொல்லும்படி ப்ரார்த்திக்க, அப்பாவும் தருவரேல் புனிதமன்றே என்கிற விஸேஷஸாஸ்த்ரத்ரத்தை யறியாதவராய், யதியின் அன்னத்தைப் புனிக்கக் கூடா தென்கிற ஸாமான்யஸாஸ்த்ரத்தை யடி யொற்றி, அவ்வாறு செய்ய மறுத்து, ஊருக்கு எழுந்தருளினார். ஊரில் சென்று தம்முடைய திருவாராதனப் பெருமானான சக்ரவர்த்திக் திருமகனுக்குத் திருவாராதனம் ஸமர்ப்பிக்கக் கோயிலாழ்வாரைத் திருக்காப்பு நீக்கப் புக, எவ்வளவு ப்ரயத்னம் செய்தாலும் திறக்க முடியாமற் போகவே அப்பாவும் அன்று அழுது செய்யாமல் முசித்துக் கிடக்க, அன்றிராத்திரி அவர் ஸ்வப் நத்திலே பெருமாள் எழுந்தருளி ஆதிஸேஷாவதாரமான அழகிய மணவாளமா முனியினிடம் அபசாரப்பட்டுவந்த உம்முடைய கையால் திரு

வாராதனம் கண்டருளோம் மாமுனிகளை யாஸ்ரயித்து வாரும் என்று நியமித்தருள, அப்பாவும் உடனே கண்ணிழித்துப் பெரு மாள் நியமனப்படியே கோயிலேற வெழுந்தருளி, கோயிற் கந்தாடை அண்ணனை புருஷகாரமாகக் கொண்டு மாமுனிகள் திருவடிகளை யாஸ்ரயித்துக் க்ருதார்த்தரானார்.

இவ்வாறு ப்ரஸித்தமான ஸிஷ்யஸம்பத்தோடே மாமுனி கள் கோயிலி லெழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில் நம்பெருமாள் தான் சக்ரவர்த்திக்குப் புத்திரனாய் அவதரித்த காலத்தில் “இமேளஸ்ம முனிஸார்தூல கிங்கரேள ஸமுபஸ்த்திதேள” முனிஸ்ரேஷ்டரான விஸ்வாமித்ர மகரிஷியே! இந்த நாங்களிரு வரும் தேவரீருக்கு சிஷ்யர்கள் என்று, விஸ்வாமித்ரரை ஆசார்ய ராக வரித்தும், “அவனே பின்னோர் தூது ஆதிமன்னர்க்காகிப் பெரு நிலத்தார் இன்னார் தூதனென நின்றான்” என்றபடி பாண்டவர்க்குத் தூது செல்ல கிருஷ்ணனையவதரித்த காலத்தில் சாந் தீபினி மகரிஷியை ஆசார்யராக ஆஸரயித்து ஸமஸ்த்தமான ஸமஸ்க்ருத சாஸ்த்திரங்களையும் அப்யசித்து ஆசார்யனுக்குக் குருதக்ஷிணை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டி அவருடைய திருவுள்ள மேதென்றபேக்ஷிக்க, சாந்தீபினியும் முன்னொருகால் மறிகடல் வாய் மாண்ட தன்புத்திரனைக் கொணர்ந்து கொடுக்கும்படி அபே வாய் மாண்ட தன்புத்திரனைக் கொணர்ந்து கொடுப்பதற்குக் க்ஷிக்க, அவ்வாறே ஓதுவித்ததக்கணையாய் அப்புதல்வனைக் கொணர்ந்து கொடுத்து அவர்களைத் திருப்தி செய்வித்தாலும், நம்மை யறிந்துவைத்தே நம்மிடத்தில் எல்லையில்லா வானந்தத்தை யுடைய பரமவிலக்ஷணமான மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷி யாதே இவ்வாறு அபேக்ஷிப்பதே என்று அத்ருப்தி யடைந்தவ னாகையால் இந்த அர்ச்சாவதாரத்தில் முன் ஆஸ்ரயித்த ஆசார்யர் களைப்போ லன்றிக்கே ஆசார்யனுக்கு வகுத்த ஸமஸ்த குணங்க ளுக்கும் கொள்கலமான மணவாள மாமுனியை ஆசார்யராக வரித்து, அர்ச்சாவதாரத்தை ப்ரதிபாதியா நின்ற ஆழ்வார்க ளரு விச் செய்த த்ரவிடவேதத்தின் அர்த்தத்தை அனைவரும் விஸ்வ லித்து கேட்டு க்ருதார்த்தராகப் பண்ணவேண்டுமென்று திருவுள் ளம் பற்றி, மணவாள மாமுனியைக் கடாக்ஷித்து, நமது பெரிய திருமண்டபத்தில் ஒருவருஷம் த்ரவிட வேதத்தை ஈடுமுதலான ஸமஸ்த்தமான வ்யாக்கியானங்களுடன் அருளிச்செய்ய வேண்டு மென்று நியமிக்க, மாமுனியும் தந்யோஸ்மி, அநுக்ருஹீதோஸ்மி,

294 ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தி

என்று மிகவும் உகப்போடே ஒரு ஸம்வத்ஸரம் திருவாய் மொழியை ஈடு மும்பத்தாராயிரப்படி முதலான வ்யாக்யானங்களுடன் உபந்யசித்தருளினார்.

பெருமானும் பிராட்டியும் ஸமஸ்தமான பரிவாரங்களோடும் லிஹ்மாஸநத்தி லெழுந்தருளி ஒரு ஸம்வத்ஸரம் திருவாய் மொழியினர்த்தம் கேட்டருளி சாத்து முறைதினத்தில் ஆரார்ய ஸம்பாவனை ஸமர்ப்பிக்க அடைக்காய் முதலான அநேக பரிசுகளைத் தட்டில் அமர்த்திவைக்க, அப்போது அழகிய மணவாள பட்டருடைய ஒரு குழந்தையாய்ப் பெருமாள் எழுந்தருளி ஸ்ரீ ஸௌலேஸதயாபாத்ரம் என்கிற தனியனை அருளிச் செய்துவிட்டு மறைய அங்குள்ள பெரியோர்கள் இதென்ன வாஸ்தவம் குழந்தை என்கே? ஸ்லோகம் சொல்வதெங்கனே? என்று ஸங்கியா நிற்க, பெருமானும் அருளப் பாடிட்டு அத்தனியனை ஒலையிலெழுதி மஞ்சள் காப்புச் சாத்தும்படி நியமிக்க, அப்படியே செய்ய, அதையும் தட்டில் வைக்கச் சொல்லி அப்பிள்ளையைப் பார்த்து வாழித் திருநாமம் சொல்லும்படி நியமிக்க, அவரும் வாழிதிருவாய் மொழிப்பிள்ளை என்று உபக்ரமித்து மணவாளமாமுனியே இன்னமொரு நூற்றாண்டிரும் என்று முடிக்கப் பெருமானும் மிகவுமுகந்து ஸமஸ்தமான வரிசைகளையும் ஸாதித்து மாமுனிகளை மடத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணி வாருங்கோள்! என்று உத்தம நம்பி முதலானவர்களை நியமித்தருள அவர்களும் அப்படியே ஸமஸ்தமான கோயில் பரிவாரங்களோடு மாமுனியை மடத்திலே எழுந்தருளச் செய்து வந்தார்கள்.

அநந்தரம் அழகிய மணவாளன், கோயில் திருமலை பெருமாள் கோவில் முதலான திவ்யதேஸங்களிலெல்லாம் ஸேவாகால முபக்ரமிக்கும்போது ஸ்ரீ ஸௌலேஸ தனியனை உபக்ரமித்து மணவாள மாமுனியே இன்னமொரு நூற்றாண்டிருமென்று முடிக்கவேண்டும் என்று நியமித்தருளினார்.

இன்னமும் இத்தனியன் வைபவத்தை திருவேங்கடமுடையானும் திருமாலிருஞ் சோலை மலையாளம் ப்ரகாஸிப்பித் தருளினார்கள். இவ்வாறு ப்ரஸித்த வைபவத்தையுடைய அழகிய மணவாளமாமுனியின் வைபவத்தை யநுஸந்தித்து அவர் பொன்னடியாளு செங்கலப் போதுகளை யுன்னிச் சிரத்தால் தீண்டுவார்

அமானிவனின் கரத்தால் ஸ்பர்சிக்கப்படுவார். இவ்விடத்தில் காரப் பங்காடு ஸ்ரீ உ. வே. சிங்கப் பெருமாள் ஸ்வாமி மணவாளமா முனிகளின் திருவடிகளை உன்னிச் சிரத்தாலே தீண்டுமவர்களுக்கு அமாநவகரஸ்பர்சம் அநாவஸ்யம் என்றருளிச் செய்வார்.

மன்னுயிர் காலிங்கே மணவாள மாமுனிவன்
பொன்னடியாம் செங்கலப் போதுகளை—உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டிலமானவனும் நம்மைக்
கரத்தாலே தீண்டல் கடன்.

ப்ரபந்தர் யார்

திருமலைல்லான் ராமகிருஷ்ணயங்கார்
சிரோமணி ஆழ்வார் திருகநரி

கிழ் ப்ரபந்த குலத்தைப்பற்றிச் சிறிது விவரித்தோம் இதில் ப்ரபத்தி ஸ்வரூபத்தையும், ப்ரபந்தர் யார்? என்பதையும் பற்றிச் சிறிது கூறுவோம்.

(1) ப்ரபத்தியானது “ஈசுவரனுக்கு நான் அடியான்” என்று உணர்கை. ஈசுவர ஸம்பந்தம் என்று முளதாதலின் அவனடியான் யானென்று இசைந்து அதை அநுஸந்திப்பதே ப்ரபத்தி யென்று கூறியதாயிற்று. சேஷத்வமாவது சேஷியின் இஷ்டப்படி உபயோகிப்பதற்குத் தகுந்ததன்மை. சேஷத்வமும் அடிமையும் ஒரே பொருளன. “தஜ்ஜஷத்வாநுஸந்தாநம் ஸரணாகதி: என்பர் ஸரணத்தப்ரகாசிகா சார்யர். சரணாகதிபதம் ப்ரபத்தியைக் குறிக்கிறது. ஆழ்வாராதியரிடம் இத்தகைய ப்ரபத்தி நிலைநிற்கிறது. ஆதலின் அவர்கள் பிரபந்தர்களாகிறார்கள். பிரபந்தர்—பிரபத்தி புடையோர்.

(2) எனவே அவனுக்கந்தபடி உபயோகிக்கத் தகுந்ததன்மையே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம் என்று உணர்ந்த பெரியோர், ப்ரபத்தியைக் கூடத்தான், அநுஷ்டிக்கும் உபாயம் என்று நினையார்கள். உபாயமும் ஈசுவரன்தான் அவர்களுக்கு. உபேயமும் அவனே. ‘ஆறெனக்கு நிற்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்’ என்று அவன் திருவடிகளையே உபாயமாக அத்யவலிக்கிறார் ப்ரபந்தஜன டடஸ்தர். ஆறு—உபாயம். எல்லா மவனதருளடியாகவே என்

றிருப்பர் ப்ரபந்நர். “அதுவு மவன தின்னருளே” என்னக் கடவதிதே! காதல் கடல்புரைய உண்டாவதும், அவாவற்று வீடு பெறுகையு மவனல்தான். அவனுக்காகத் தன்னைக் கொள்வது தான் புருஷார்த்தம். உமக்கே நாமாட்செய்வோம். கைங்கரியங் கள் கூட அவன் முதல்புரையுத்திற்காகத்தான்! அதனால் தனக்கு உண்டாகும் ஆநந்தம் அவஸாத ஸ்வேதம்போலே. அவஸாத ஸ்வேதந்யாயமாவது:—நெல் குத்துவது உமியை வேறுக்கி அரிசியைப் பெறுவதற்காகத்தான். ஆனால் குத்தும்போது வேர்வையுண்டாகிறது. வேர்வைக்காக நெல்குத்துவ தில்லையன்றோ? அது பொல் ஸ்வாநந்தத்திற்காகக் கைங்கரியம் செய்வார்களன்று ப்ரபந்நர்கள், நிற்க,

(3) ஆழ்வார்கள் பிரபந்நர்கள் என்பதில் ஒரு ஸந்தேஹம் உண்டாகிறது. “நிஷியராவிதவ்யு” என்று விதிக்கப்பட்ட பக்தி ரூபமான பகவத் விஷய காமம் அன்றோ “மயர்வறமதி நலமரு ளினன்” என்கிறபடியே அவனருளடியாக ஆழ்வாருக் குண்டா யிற்று? பக்திமான்களான அவர்களை ப்ரபந்நர் என்ப தெப்படி? ஒருவருக்கே பக்தியும், ப்ரபத்தியு மிசையாது, விருத்ததர்மங்க ளாகையாலே. பிரவிருத்தி ப்ரருக்கானதுபக்தி, நிவிருத்தி ப்ரருக் கானது ப்ரபத்தி. ஹவஸுபுஷுதி ஸுசிவஸுபுஷுதி நிஷுதி: ப்ரபுஷுதி: பகவான் பிரவிருத்திக்குத்தடங்கலான தன் பிரவிருத்தியில் நின்று ஒழிதல்” என்று கூட ப்ரபத்தி லக்ஷணம் கூறுகிறார்கள். சேஷத்வாது ஸந்தாநம் செய்பவன் ஒரு பிரவிருத்தி யிலும் தானிறங்கமாட்டானன்றோ? பிரபத்தியையே உபாயமாக நினையாதவன் எப் பிரவிருத்தியில்தா னிறங்குவான்? எனவே பக்தியும் ப்ரபத்தியும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டனவாதலின் ஒருவரிடமே அவை யிருக்கமாட்டா. ஆதலின் பக்தி நிஷ்டர்க ளான ஆழ்வார்களைப் ப்ரபந்நர் என்பது பொருந்தாது.

(4) உண்மைதான் நீ நினைப்பதுபோல் பக்தி, ஸாதந ரூப மாக ஆழ்வார்களுக்கு இருக்கும் பக்ஷத்தில் உன் கூற்று, சற்று பொருந்தும். ஆனால் அவர்களுடைய பக்தி ஸாதநரூபமன்று. நிற்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய் என்று அவன் பாதத்தை மட்டும் உபாயமாகப் பற்றியிருக்கும் ஆழ்வார்பக்தியையும் ஸாதந மாகக் கோண்டார் என்பது ஏற்குமோ? பின்னையவர்களது பக்தி தான் எது என்னில்? அத்யந்தப்ரீதிரூபமான ஸாத்யபக்தியென்

கிறோம். கர்மத்தை அங்கமாகவுடைய உபாஸநாரூபமான பக்தி தான் ஸாதநபக்தி. அத்தகைய பக்தி ஆழ்வாருக்கு இல்லை. விது ராதிகளைப்போல அபஸூத்ரராதிகரணத்திற்கு இலக்காகாவிடினும் ஸாதநபக்தியாயின் அவனருள இவர் பெற்ற வேற்றம் போய்விடும் ஆக ஸாத்யபக்தியென்றே கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஸாத்ய பக்தியை ஸாதந மென்று கூறமுடியாது. பகவத் விஷயமான காதலே ஸ்வயம்பிரயோஜனமானது. அதுவே மிக்க சுவையுடையது.

“நின்புகழில், வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ-நீயவர்க்கு வைகுந்தம் என்னருளும் வான்”

(உனது கல்யாணகுணங்களை அதுஸந்திப்பதைக்காட்டிலும் வைகுந்தம் இனிய தாமோ?) என்கிற உதாரப் பேச்சை நோக்கி டில் இவ்வுண்மை புலனும். ஆதல்பற்றித் தான் அதையே ஸாத்ய மாகக்கொண்டு “ஸாத்யபக்தி” யென்கிறார்கள். பிரயோஜனத்திற்கு ப்ரயோஜநாத்ரபேகை கிடையாதிதே. உபாஸநத்திற்கோ வெனின்? அவித்யா நிவிருத்தி ரூபமான மோகமும் பிரயோஜன மாதலால் அது ஸாதநமாகிறது. ஸாதநமாயின் பிரவிருத்தியில் மூட்டும். பலனுக்காக ஸாத்யமாயின் பிரவிருத்தியில் மூட்டாது. அதுவே பலனதலின் பலனடைந்தவன் அவ்விஷயத்திலேயே முயல்வதில்லை யல்லவா. ஆகவே ஸாத்யபக்தி நிவிருத்தி ப்ரருக்கே யன்றி ப்ரவிருத்தி ப்ரருக்கில்லை. சுருங்கக் கூறுமிடத்து ஸாத்ய பக்தியையே பிரபத்தி என்றிடில் அது பிசகாகாது. இப்பொழுது ஸாத்யபக்திக்கும் பிரபத்திக்கும் விரோதகந்தமாவது இருக்கிறதா வென்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

(5) ஸாத்ய பக்தியும் பிரபத்தியும் ஒன்றுதான் என்பதன் உண்மைக் கருத்தாவது:—ஸாத்யபக்தி யுள்ளவனுக்கவ்வளவே நிற்கவொண்ணாது. அதுதான் பிரபத்தியின் முந்தியநிலை. ப்ர பத்தி காரணத்தேனவே ஸாத்ய பக்தி எங்குமுளதாம். பகவத் விஷயமான காதல், தன் சேஷத்வரூபஸம்பந்தத்தை யுணராமல் நிலைநிற்க முடியாது. பார்வையுக்குத் தன் பர்த்தாவினிடம் உள்ள காதலை, தான் அவன் காதலியென்று கருதாதவரை நிலைக்குமோ? இதனால் தான் ஸாத்யபக்திமான்களை ப்ரபந்நர் என்று காரியகார ணங்களின் அபேதத்தைக்கொண்டு வ்யவஹரிக்கிறார்கள். “ஹதா

திரித்த மந்யார் ஹத்வம் என்றும் கொள்ளவேணும். ஆக
 ஶோபெவ்யெ ப்ரவக்ஷிணெ, ஶோபெகம்ஸாணம்வ்யஜ, என்கிற இடங்
 களில் ஆசார்யாதி ப்ரபதநபரையுமீ ஸ்வீகரித்தல் யுக்தமே.
 இல்லாதபோது சரமபர்வமும் த்யாஜ்ய கோடி ப்ரவிஷ்டமாகு
 மத்தனை.

(8) “ஸாஸாநுஜாயுமீ நதே” என்று ப்ரபத்தியிற் காட்
 டில் வேறாக சரம பர்வத்தைக் கூறுவானென் என்னில்? ஆசாரிய
 னிடம் பிரபத்தி செய்யாவிடினும், ஆது கூல்யமாத்திரத்திய
 அவனது அபிமானத்திற் காளாவதால் மட்டும் கரையேறுவதைக்
 கொண்டு அங்ஙனம் கூறப்பட்டதெனக் கொள்க. திடமான
 “அத்யவஸாயம்” (தீர்மானம்) அபேக்ஷிதமாயிருக்கும் பிரபத்தி
 யில் அதுவு மின்மையால் ஆசாரியன் அபிமானித்தல் ஸுகர
 மாம் அன்றோ? ஆதல்பற்றி ஆசாரியாபிமானம் வேறென மேலா
 கச் செல்லப்பட்ட தென்றறிக. ஆயின் ஆசாரியாபிமான பாத்
 திரரானவர் (ப்ரபத்தியின்மையால்) ப்ரபந்நராகாரே யெனில்?
 இவர்களுக்கு நேரேப்ரபத்தி யில்லாவிடினும் பரம்பரையாகப்
 ப்ரபத்தியுண்டு. (ஸ்வாஸிரதாஸாயுஸிரதக்ஷ ஸம்வநெந
 வ்ரவத்திவெஸரிஷுமீ சூவாயுஸிரத வதொவீதி) ஆசாரிய
 னிடம் ப்ரபத்தி நேரேயுளது. அவன் ஸம்பந்தமுள்ள சிஷ்யனிடம்
 ஆசாரியன் மூலமாயிருக்கிறது. ஆதலால் அவனையும் ப்ரபந்நன்
 என்னக்குறையிலலை. ஆசாரியப்ரபத்தியைவிட ஆசார்யாபி
 மானத்திலொதுங்குகமேல். செய்(வயல்) நிரைய நீர் நின்றால்
 பக்கத்துவயலில் பொசிந்து காட்டுமாப்போல் ஆசாரிய நிஷ்ட
 ப்ரபத்தி யிவனிடமும் ஸம்பந்திக்கத் தட்டில்லை. நம் ஆசாரியர்
 கள் ஆசாரியாபிமானத்திலேயே ஒதுங்கிப் போவார்கள்.

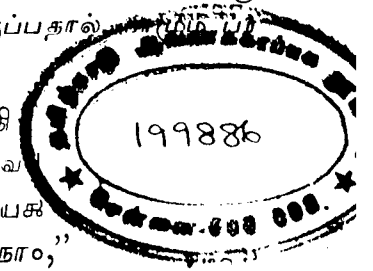
“கவ்யா ஹோயதீஷ ஸரஸிஜ்ஜுநுஸிராஸிரத வுடுவெ
 ஶுடுயுயஸுநுய ஶுவமதா ஶேஸிகா ஶுகிராவம்”

என்று ஆசாரியர்களில் முன்னவரும், பின்னவரும், மூரூஸிரதி
 வவடிம் ஹாதி ஸாஸாநுஜாயெயு ” என்கிறபடியே நிருபாதிக
 ஆசாரியனை உடையவர் சம்பந்தம் (திருமுடி திருவடி சம்பந்தங்
 களால்) பெற்று உயர்ந்தனர் என்பதை இங்கு நோக்குக.

(9) இங்கு ச்ருங்கக் கூறுமிடத்து பகவானால் விதிக்கப்பட்ட
 பிரபத்தியே மோக்ஷஸாதகம். (ஸ்வாஸிரதக்ஷஸ்வாஸிரத ஸம்வ

நிக்ஷ க்ஷுதா ஸம்வநெந வ்ரவத்திவெஸரிஷு காரணம்,
 ஸ்ராஸிரதக்ஷம் ஸாக்ஷாஷு ப்ரவநெஷு, ஸ்ராஸிரத ஸம்வநிக்ஷம்
 சூவாயுஸிரதவதாம் உதி) நேராகவோ, பரம்பரையாக
 வோ ப்ரபத்தியுடையவர்கள் பிரபந்நர்கள். நமக்காக எம்பெரு
 மானார் ரங்கராஜனிடம் ப்ரபத்தி செய்திருப்பதால் ப்ரபந்நர்கள்.
 ப்ரபந்நர்களே.

“காவுகுயெவி கரணகுய நிஷ்டதாதி
 வாவகிரயஸு ஸாணம்ஹமவக்ஷெவ
 ஸாஹக்ஷயெவ க்ஷெவாஸிரதெயிடுதாயக்ஷ
 க்ஷெஹ்வனவஹி யதீஷு ஹஹிரதாநாம்”

மூன்று காலங்களிலும் மூன்று கரணங்களினாலும் செய்
 யப்பட்ட பாபத்தை உடையவனுக்கு உன்க்ஷமைதான் சரணம்.
 அது தேவரீரால்ரங்கராஜனிடம் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதென்பதே
 தேவரீரையடைந்தோருக்குக்ஷமம்) என்னும்வரவர முனிநிளின்
 பிரமாண மிங்கு அதுஸந்தேயம். ஆக நமக்கெல்லா மெம்பெரு
 மானார் திருவடிகளே தஞ்சம் என்றிருப்பே அமையும்.

ஸ்ரீபாஷ்யபாட பரிஷ்கரணம்.

(ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம். அண்ணங்கராசாரியர்.)

அடியேனுடைய தத்வப்ரதிஷ்டா க்ரந்தத்தில் ப்ராஸங்கிக
 மாக, ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நேர்ந்துள்ள இரண்டுபாடப் பிழைகளைப்
 பற்றி ப்ரஸ்தாவம் செய்யப்பட்டிருந்தது. முதல் ஸூத்ர பாஷ்யத்
 தில் [புதி ப்ரவவ ஸஹாவாஸு] என்ற ஸ்ரீஸூக்தியில் ஸம்ஹ
 வாஸு என்று ஒதப்பட்டுவருவதும், சரமஸூத்ரபாஷ்ய அவதாரி
 கையில் [வாநாஸாஸுதி ஸம்ஹவாஸஹா] என்ற ஸ்ரீஸூக்தியில்
 ஸம்ஹவநாஸங்கா என்று ஒதப்பட்டுவருவதும் இடைச் செருக
 லாக நேர்ந்த பிழைகள் என்றும் ப்ராசீந தாளகோஸங்களில்
 இத்தகைய பிழையானபாடம் இல்லையென்றும், இப்பாடங்கள்
 ஒரு வகையாலும் பொருந்தவும் மாட்டா என்றும் அடியேன்
 விரிவாக நிருபணம் செய்திருக்கிறேன். ஸ்ரீமான். உ. வே. சேனங்
 குளம் கந்தாடை ராமாநுஜாசார்யர்ஸ்வாமி யென்கிற மஹான்,

அடியேனுடைய நண்பரான ஸ்ரீமான் ஆராவமுதாசாரியர் இவ்விஷயங்களைச் சுருக்கமாகத் திருவாடிப்பூர வைஜயந்தீ ஸஞ்சிகையில் வெளியிடுவித்திருந்தார். அதைக் கடாசுஷித்தருளின ஸ்ரீ. உ. வே. மு. அ. திருவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி “ஸ்ரீபாஷ்ய விஷய ப்ரமநிராஸஃ” என்கிற வொரு வியாஸமெழுதிச் சென்ற புரட்டாசித் திருவோணஸஞ்சிகையில் வெளியிடுவித்துள்ளார். இந்தஸ்வாமியின் திருவுள்ளமாவது—(1) ப்ரதிபூஸவஸஹவாஸு என்கிறபாடமே யுத்தம். இதுவே ச்ருதப்ரகாசிகைக்கு நன்கு பொருந்துவது. (2) ஸஹாவநாஸஹா என்பது யாரோசில அசடுகள் சொல்லிவருகிற பாடமாதலால் அதை எடுத்துக் கழிக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை—என்பதே. ஸ்ரீஉவே. சே. கந்தாடை ராமாதுஜாசார்ய ஸ்வாமியைப்போல் இந்தஸ்வாமியும் ஸஹாவநாஸஹா என்கிற சுவவாஹத்தை ஸமர்த்திக்க முயற்சி கொள்ளாததைப்பற்றி உவப்பே. மைஸூரிலும் சுந்யூசுவம் பரீக்ஷை கொடுத்த பண்டிதரென்று உலாவுகின்ற அந்த மஹரீய ருடைய திருவுள்ளம் கன்றுமாறு “சுநிராஹவக்ரகனின் சுலகூரவாஹங்கள்” என்று இவர் அவலீலையாக எழுதினதைப் பற்றிமாத்நிரம் உள் வெதும்புகின்றேன். ப்ராஜ்ஞர்கள் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்த ஸ்ரீகோஸங்களிலும், அனேக வித்வான்களின் திருவாய்களிலும் “ஸஹாவநாஸஹா” என்ற பாடத்தை அடியேன் கண்டும் கேட்டுமிருந்தபடியால்தான் அதைப்பற்றிப்ப

புகூதம், ஸஹவாசு என்கிற பாடமே யுத்தமென்று ஸமர்த்திக்கப்புகுந்த ஸ்ரீமத் திருவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியின் நிருபணங்களைப்பற்றி அடியேனுடைய வீமர்சங்களை இங்கு விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். “புத்திவ்ரஸவ ஸஹவாசு என்கிற விஷயத்தில் ச்ருதப்ரகாசிகையின் உபபாதநத்தை நன்றாக யோசித்தால் ஸஹவாசு என்கிறபாடமே யுத்தமாகத் தோற்று கிறது”—என்று முதலில் எழுதிவிட்டு, ச்ருதப்ரகாசிகா ஸ்ரீஸூக்திகளையும் உதாஹரித்துக்காட்டிவிட்டு, “இந்த உபபாதப்ரகாரத்தால் ஸஹவாசு என்கிற பாடமே அங்கீகரித்ததாக ஏற்படுகிறது” என்று கூறி, “எப்படியெனில்” என்று தொடங்கி மேல் உபபாதனம் செய்திருக்குமமுது ஆச்சரியமானது. இவர்தா மெடுத்துக்காட்டியுள்ள ச்ருதப்ரகாசிகா ஸ்ரீஸூக்தியிலிருந்து ஸஹவாசு என்கிறபாடமே புலப்படுகிறதென்பதை யன்றோ நிருபித்துக்காட்டவேண்டும். அதற்காகவேயன்றோ (எப்படியெனில்) என்று அவதாரிகையும் இவர் இட்டுக்கொண்டார். மேலே இவர் செய்கிற நிருபணத்திற்கும் ச்ருதப்ரகாசிகைக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமுமில்லையென்பதை அனைவரும் காணலாம். தயோஹி:—

“வலுவாக உள்ள பாடமானால் ப்ரதிப்ரஸவம் இருப்பதால் என்று அர்த்தமாகும். இந்த வார்த்திகம் வித்தாந்த கௌமுதி ஸமாஸவிதிகள் படித்தவர்களுள்ளாருக்கும் இருப்பதாகத் தெரிந்தவிஷயம். அவர்களுக்கு ‘இருப்பதினால்’ என்று சொல்லவேண்டியதில்லை” என்கிறவிதனையே சுவாக்யுஷ எழுதியுள்ளார். இது இவருடைய சொந்த யுக்திவாதத்திற் சேரும்தனையே போக்கிச் ச்ருத ப்ரகாசிகா ஸூக்திக்கு இது விவரணமாகுமோ? இவர் “எப்படியெனில்” என்று ஆரம்பித்தது தம் ஸொந்த யுக்தியை விவரிப்பதற்கோ? அன்று. ச்ருதப்ரகாஸிகா

காரருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியின் ஹ்ருதயத்தை விவரிக்கப் புகுவதாக ப்ரவேஸம் காட்டிவிட்டு அஸம்பத்தமான வேறென்றை எழுதப் புகுந்துவிட்டார்.

இவருடைய அபிராமம் முற்றிலும் பிசகு என்பதை ஸுஸ்பஷ்டமாக நீருபிக்கிறேன் காண்மின். இங்கு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸாதிக்கிற விஷயம் வ்யாகரண ஸாஸ்த்ரம் வாசித்தவர்களுக்கெல்லாம் தெரியுமாயினாலே அதை இவர் எடுத்துக்காட்டுவது நிஷ்பலம் என்று இவர் கருதுவது யுத்தமன்று. அந்தந்த ஸாஸ்த்ரங்களை வாசித்தவர்களுக்கு அவ்வவ் விஷயங்கள் தெரிந்தவையே. ஆதலால் எதுவுமே எழுத வேண்டாவாகும். மல்லினாதர் முதலானார் வியாக்கியானங்களில் அடிக்கடி உக்யோஹி என்றும் உகிவாஹி என்றும், உகிவாணிஹி என்றும் பலபல ப்ரமாணங்களை உதாஹரிக்கிறார்கள். அமரம்வாசியாதாரில்லை; அப்படியிருக்க உக்யோஹி என்று இவர் ஏன் எழுதுகிறார்? வ்யவஹரீயஜ்ஞாதாக்களுக்கு ஸ்மரிப்பித்தல், அஜ்ஞார்களுக்கு அபூர்வமாகத் தெரிவித்தல் என்கிற இரண்டையும் பயனாகக் கருதிப் பல பல ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களை ஷோஷாதாக்கள் ஆங்காங்கு எழுதிவருவது வழக்கம். ஒன்று பார்க்கலாம். ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் “சுநாவூதிஸூஷாநா வூதிஸூஷா” என்பது கடைசி ஸூத்ரம். இதில் [ஸூஷா] என்பதற்கு ஸாஸ்திரமிருக்கிறபடியாலே என்று அர்த்தம். அங்கு விவக்ஷிதமான ஸவஸூஷ்வக்யவஹி க்ரோடியான ஓளவநிஷ்டவவந மிருப்பது வேதாந்திகளுக்குத் தெரிந்ததே. அதை வியாஸர் புதிதாக நிரூபித்துவிடவில்லை. அது இருக்கிறது என்று காட்டுவது தவிர வேறென்றும் செய்யவுமில்லை. அந்த ஒரு ஸூக்திரத்தில் மாத்திரமன்று; நூற்றுக்கணக்கான ஸூக்திரங்களில் (ஸூக்தேஸு) என்றும் (ஸூக்தேஸு) என்றும் தக்ஷத்யோண ஸஹாவோக்யத்தையே காட்டி வருகிறார் ஸூக்திஸூக்திவிஜ்ஞார்களுக்கு அவை தெரியுமாதலால் இவர் எதுக்கு தக்ஷிவாதைக் கூறுகிறாரென்று கேட்டால் என்ன விடையோ? தெரிய வேணும்.

இரண்டாவதாக இந்த ஸ்வாமி எழுதுவ தென்னவென்றால். ‘சாஸ்திரத்திலிருப்பதால் என்று சொன்னாலும், ‘அது ப்ரக்ருதத்தில் ஸம்பவிக்கிறபடியால்’ என்று ஸேஷ பூரணம் பண்ணியே

யாகவேணும் என்று அபூர்வ-விலக்ஷண-நியமஸிக்ஷணம் பண்ணுகிறார். இதுவும் அயுத்தம். ப்ரக்ருதத்திற்குப் பொருந்தக் கூடிய ப்ரமாணங்களைத் தானே மஹான்கள் எடுத்துக்காட்டுவர்கள். ஸங்கா பரிஹார ரூபமாக ஸாஸ்த்ரத்தை யெடுத்துக்காட்டின மாத்திரத்திலேயே அது ப்ரக்ருதத்தில் இஷ்ட ஸாதகம் என்பது தேறிவிட்டபடியால் இவர்கொல்லுகிற ஸேஷபூரணம் ஸர்வாத்மநா அநபேக்ஷிதம். வாயகஸாஸூ ஸஹாவத்தகை கொண்டு உஹிவிதமான ஸங்கைக்குப் பரிஹாரமாக ஸாயக ஸாஸூ ஸஹாவோக்ய வரஹஸூதமே அபேக்ஷிதமென்று தெனிக.

ஸாஸ்திரத்தில் வரஹிவஸவ மிருந்தாலும் அது ப்ரக்ருதத்தில் ஸம்பவிக்கிறதென்பதை உபபாதநம் பண்ணிக்காட்டினால் தான் ஷோஷாத வகுதி யாகும் என்று இவர் எழுதுவது ஸ்ரீ பாஷ்யத்திற்குக் குறை கூறினபடியே யாகும். ஏனென்னில்; வரஹிவஸவ ஸாஸ்த்ரம் ப்ரக்ருதத்தில் ஸம்பவிக்கிற தென்பதை ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் எங்கே உபபாதநம் பண்ணிக் காட்டியிருக்கிறார்? ஒரு அக்ஷரமேனு முண்டோ? ஸஹவாசு என்று ஸாதித்திருக்கிறாரே யென்னில்; வரஹிவஸவோக்யமே உவவாஹிமாய் விடுமானால் எல்லாரும் மஹாகாருகளாக ஆய்விடலாம். ஸம்பவிப்பதற்கு ஹேது யுத்திகளை நிரூபணம் பண்ணிக் காட்டினாலன்றோ உவவாஹிமாயாகும். அது அனுமாத் திரமும் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் இல்லையே;

ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் இல்லாவிடினும் ச்ருதப்ரகாஸிகையில் அது உள்ளது என்னில்; ச்ருதப்ரகாஸிகையிலும் இது கிடையாதென்பதை நாம் அடுத்தபடியாகவே விவரிக்கப்போகிறோம். இவரிஷ்டப்படி வைத்துக் கொண்டாலும், ஸஹவாசு என்பது ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலுள்ளதாக இவர் சொல்லுகிறாராகையாலே ஸஹவமொஹாமான உவவாஹி அதுதன்னிலேயே யிருந்தாலன்றிப் பயனில்லையே. மஹாகாஸெஹி என்று இவர் எழுதியிருக்கிறாரே, எதை க்ரந்த காரஸாலியாக எழுதுகிறார்? ப்ரதிஜ்ஞா மாத்ரத்தையேயா க்ரந்த காரஸாலியாக எழுதுகிறார்? அந்தோ! இது மிக நன்று;

இங்கே ச்ருதப்ரகாஸிகையின் ச்ருத்யம் எவ்வளவென்னில்; ஸஹவாஹி என்பதிலுள்ள வரஹிவஸவ ஸாஸூ

திருத்தம் செய்யவேண்டியிருந்தால் நிதானித்து யோசித்துச் செய்யவேண்டுமென்று இவர் எழுதுகிறார். அடியேன் திருத்தம் செய்யவந்தவனல்லேன். சுவவாஃ வரஹாஹா ஹுஹுத்தினால் திரோஹிதமாயிருந்த ஸுவாஃத்தை யெடுத்துக் காட்டினேனத்தனை. தாம் பார்த்த பல ஓலை ஸ்ரீ கோஸங்களில் ஸஹவாஃ என்றே பாட மிருக்கின்றதாக இவர் எழுதுவது யதார்த்தமாயிருக்குமாயின், சுநஹுஹாஹுவயஃகூட என்றே பல ஓலை ஸ்ரீ கோஸங்களிலும் தாம் கண்டதாகத் தாமே தெரிவிக்கும் சுவவாஃத்தோடொக்க அந்த சுவவாஃமும் வஜ்ஜநீய மென்று தாமே தெரியக் கடவர்.

ஹாஷுஜீவ ஸாரங்கன் பலவற்றிலும் சுநஹுஹாஹி..... என்றே காணப்பட்டாலும் அதைப் பொருள்படுத்தும் பண்டிதர் எங்கு மில்லை. ஸஜிஃஜோந என்பதைச் சேர்த்து எழுதவேண்டுமிடங்களில் ஸஜிஃஜோந என் றெழுதாமல் ஸஜிஃஜோந என்றே பெரும்பாலும் எழுதியும் அச்சிட்டு மிருந்தாலும் அதைக் கணிசிப்பாரில்லாதாப்போலவே இந்த ஹகாரப் பிழையையும் கணிசிப்பா ரில்லை. சுநஹுஹாஹி யென்றே சுவிஃஜோமொஷிகளி லெங்கும் ஸுவஹுஹிஃ வாஃ. இதைப்பற்றி இவரெழுது மைதிஹ்யம் சுதிதராஜிஸுஸநீயமும் சுஹாரஹு மாகும். க்ஷுபுயஹுஹாநத்தில் ராமம் என்று நாலெந்து இடங்களில் ஸாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவ்விடங்களிலெல்லாம் ரொமம் என்றே அச்சிட்டு விட்டார்கள். அது கொண்டு மயங்குவாராருமில்லை.

கிஹஹுநா? ஸ்ரீ காஞ்சியில் ஸுஹ்ரஸித்த நித்வானாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ உவே. எம்பாவையங்கார் ஸ்வாமி திருமானிகையிலிருந்த ஸ்ரீ ஹாஷு தானகோஸத்தை அடியேன் ஹஹு வரமாக ஸம்பாதித்து ஸேவித்ததில் ஸஜாவாஃ என்கிற பாடம் காணப்பட்டது. கோயில் திருநாராயணபுரம் முதலிய இடங்களுக்கு விடை கொள்ளும்போதுகளில் அங்கங்கு ஓலை ஸ்ரீகோஸங்களை ஆராய்ந்ததிலும் பெரியோர்களை யடியணிந்து கேட்டதிலும் இதுவேதான் சுநவஹுவாஃ மென்று அறுதியிடப்பட்டது. ஸுஹிரவிஹா மிணீஃதமான வதுவே ஸமயத்தில் ஹகாஸித மாயிற்று. இதில் ஸுஹியிலாதாரைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. வரஹவாஹாஃ.

[ஸ்ரீ. உ. வே. கீரனார் நரஸிஹ்மாசாரியார், அட்வகேட், திருவல்லிக்கேணி.]

மதம் என்றும் தர்சனம் என்றும் சொல்லப்படும் சாஸ்திரங்களின் கொள்கைகளினால் நாம் இப்பிறப்பில் சுகமே வாழ்ந்து மறுபிறப்பிலும் பேது பெற்றுவன்றி பிரயோஜனமில்லை. ஸ்ரீ இராமாநுஜ லித்தாந்தம் என்று சொல்லப்படுகிற மதமானது நாம் பிரத்யக்ஷமாய் கண்டு அநுபவிக்கிற நம்முடைய சரீர தத்வத்திலிருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மதம். இதில் சொல்லப்படும் தத்வங்கள் அனைத்தும் சரீராத்ம பாவத்திலிருந்து ஸம்பாவிதமாகிறது. உடலிலுள்ள அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றும் உயிருக்கு அநந்யார்ஹஷேமாய் அந்த சேஷத்வத்தின் காரியமாய் ஒன்றோடொன்று ஒத்து உழைத்து வருகிறதல்லவா? இந்த சரீராத்ம பாவத்திலிருந்து தோன்றும் தத்வம் ஹிதம் புருஷார்த்தங்களாகிற இம்முன்றையும் பரக்கப் பேசுவதுதான் விசிஷ்டாத்வைத மதம். பல காரணங்களினால் இம்மதத்தின் அருமை பெருமைகளை நம் மவர்கள் பலருமே அறியாமலிருக்க மற்றவர்கள் எவரும் அறியவில்லை என்பது ஆச்சரியமல்ல. கலா பேதங்களாலும் கிராம குலாதிவ்யபதேசங்களாலும் அஹங்காரம் மகாரங்கள் மேலிட்டு தட்டித் தடுமாறுகிறோம். இதை நீக்கவேண்டுவது அவசியம். ஸ்ரீ இராமாநுஜ லித்தாந்த வைஜயந்தி பத்திராதிபர் இக்குறைகளை நீக்கப் பல படிகளாலும் பிரயத்தனங்கள் பண்ணிவருகிறார். அப்பத்திரிகையை ஆந்த்ரையும் ஆதரிப்பது அவசியம். பல துளி பெரு வெள்ளமாம். வருஷச் சந்தா 1—12—0. அந்தச் சந்தா போதாததால் சிலர் மாதம் ஒரு ரூபாய் உபகரித்து வருகிறார்கள். சக்தியாதுஸாரம் விஷய தானமும் பொருள் தானமும் பண்ணி இப்பத்திரிகையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டு மென்பதுதான் அடியேன் கைகடப்பி வணங்கிச்செய்யும் விண்ணப்பம்.

[ஸ்ரீ. உ. வே. ஆர், கேசவயங்கார், அட்வகேட், திருவல்லிக்கேணி.]

“ஸ்ரீராமாநுஜ லித்தாந்த வைஜயந்தி” எனும் திருநாமம் பூண்ட இப்பத்திரிகையைத் தகவும் வலிமையும் பொருந்திய மஹா ரஸிகரான வடகரை ஸ்ரீ. உப. வே. ராமாநுஜாசாரிய ஸ்வாமி தலைவராயிருந்து மாதந்தோறும் வெளியிட்டு வருகிறார். தற்பொழுது இப்பத்திரிகையின் இரண்டாவது ஆண்டு ஆரம்பமாகப் போகிறது. எம்பெருமானார் தரிசனத்தைக் கசடறவோதிக்கற்று உலகெங்கும் பரவச்செய்வதே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்

களுக்கு பரம புருஷார்த்தம். இத்தரிசனம் ஒன்றேதான் “அகில தம: கர்சனம்” ஈதொன்றே ஸர்வலோக ஹிதைவிதி. பரன் ஸர்வ சேதாசேதந விசிஷ்டன். உலகனைத்தும் பரனுக்கே விசேஷணம், எனும் எம்பெருமானார் தரிசன உண்மையறிவின்மைதான் உலகத்தின் குழப்பங்களுக்கும் துயரங்களுக்கும் காரணம். அன்பே சேத நஸ்வரூபம். அருளே ஈசுவர ஸ்வரூபம். உலகனைத்தும் பரனுக்கே சரீரம், எனும் மறைமுடி அண்மையே எம்பெருமானார் தரிசனமாய் அவதரித்தது. இவ்வொன்றே உலகு காக்கும் உண்மை. இத்தரிசன உண்மையை நன்கு விளக்கிப் பரவற்செய்வதே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு என்று முற்ற ஓர் கைங்கரியம். “சாரீர கம்” எனும் திருநாமம் இத்தரிசனம் ஒன்றில்தான் இசைந்து நிலை நின்றது. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் விவ்ஓதிகளா யிருந்தாலேயே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பரஸ்பர மித்ர ஹவ்யம், ரோஷஹவ்யம் விளங்கி நிற்கும் நமக்குள்ளேயே காலகதியால் நிற்பட்டார் சிலர்களுடைய சொற்களும் நூற்களும் நமது ஸ்வரூபத்தை மறைக்கவும், நாம் ஒருவரை ஒருவர் அனுகாதிருக்கவும், ஊடு ஈவர்களாயே போந்தன என்பதை உணர்ந்தார் துயநுருதிருக்க முடியாது. அச்சவரிடித்து அத்துயர் தீர்ப்பதே எம்பெருமானார்க்கு அன்றர் விவ்ஓதிகள் செய்யும் பணி. இப்பணி பூண்டாரையே எம்பெருமானார் ஆட்கொள்வார் என்பது அடியேன் துணிவு. இப்பணி பூண்டார் இப்பத்திராதிபர். பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடக்கூடிய உண்மைகள் சில. உபதேசத்தால் அறியப்பட வேண்டிய ரஹஸ்யங்கள் சில. ஈதே தொல்நெறி. இந்நெறி காத்து உண்மை விளக்குவதே சான்றோர் கடன். உண்மையை உள்ளவாறே உலகு காழுறுமாறு விளக்கவேண்டும். அதுவே அரிய அறம். இக்காலத்திய சிலர் அவ்வறம் துறந்து மனம் போன போக்கெல்லாம் சென்று தாம் வாய்ப்படைத்ததை மட்டிலுமே விளக்கச் சொல்மாரி பொழியுமவையெல்லாம் அபசார கோடியிலேயே அடைக்கப்பட்டு பராமானிகர்களுக்கு அநாத மணியங்களாயே ஒழியும். அத்தகைய கோது என்னாவும் அனு காது இப்பத்திராதிபர் தொல்நெறி நின்று அரிய ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து ஸ்ரீராமானுஜ ஸித்தாந்த உண்மை எம்போலியர்களுக்கும் நன்கு புலப்படுமாறு எளிய நடையில் ரஸம் பெருக எழுதப்பட்டு வருவது சாலவும்போற்றி யுக்கத்தக்கது. இவ்வாறே மேன்மேலும் ஒங்கி வளர்ந்து எங்கும் நன்கே பரவுமாறு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அனைவரும் இப்பத்திரிகையைப் பொருளாலும், விஷயத்தாலும், உதவி, ஆதரிக்கும் கடமைப் பாடுடையார்கள் என்பது அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்.

தற்ப்பு:—இச் சஞ்சிகை 284-ம் பக்கம் 9-வது வரியில் பேரு முபாயமும் என்பதை பேறுமுபாயமும் என்று திருத்திப் படிக்கவும்.

5

தோழப்பர் குமாரர்களில் 3-வது குமாரரான ஈயான் ராமானுஜாசார்யர் குமாரர்கள். 1 தேவப்பெருமாள் பிள்ளை 2 திருக்கோபுரத்து நாயனார். இவர்களில், தேவப்பெருமாள் பிள்ளைக்குத் திரு நக்ஷத்திரம் பால்குநவஸ்தம். இவருக்கு ஆசார்யரும் உபய வேதாந்தமும் ஸாதித்தருளினவரும் திருத்தகப்பனரான ஈயான் தேவப்பெருமாள் பிள்ளை. இவர் தனியன்.

“ராமானுஜஸ்ய ததயம் கல்யாண குலா பூஷணம்
வாதூல குல ஜீவாதும் தேவாதிப குறும் பஜே”

2 திருக்கோபுரத்து நாயனார் திர, நக்ஷத்திரம், கும்ப ஜ்யேஷ்டை. இவர் ரெய்ருளின ப்ரபந்தம் யதிராஜ விஜயம், விம்சதி, லக்ஷ்மிஸ்தவம், ஸ்ரீரங்கராஜ விஜயம், ரதுஸ்லோகி. இவர் தனியன்.

“ஸ்ரீமந் லக்ஷ்மண யோகீந்த்ர கருணா பரி ப்ரும்ஹிதம்
ராமானுஜ குரோஸ்ஸ ஓதும் கோபுரேச குறும் பஜே.”

“கோபுரேச குருந் ஜீயாத் வாதூல குலரேகர:
ப்ரபலாயந்தி யந்நாமஸமரணாத் ப்ரதிவாதிந:.”

“வந்தே கோபுராதிசம் வாதூல குலபூஷணம்
ராமானுஜார்ய ஸத்புத்ரம் ஜ்ஞானவைராக்ய ஸம்பதம்.”

இவர் காலத்தில் நரஸிம்ஹ ராஜா துரைத்தனம் பஹுநாள் நடக்கையாலே திருவரங்கேசனுடைய ஸ்ரீகார்யத்தை பஹுநாள் குறைவற நடத்தியருளினார்.

6

இவருக்கு குமாரர்கள் மூன்று திருநாமங்கள். 1 பெரியண்ணன் 2 சித்தண்ணன் 3 தெய்வங்கொள் பெருமாள் தோழப்பர். இவர்களில் பெரியண்ணன் (பெரிய வரதாசார்யர்) திரு நக்ஷத்திரம் தையில் ஹஸ்தம். இவருக்கு ஆசார்யரும் உபய வேதாந்தமும் ஸாதித்தருளினவரும் திருக்கோபுரத்து நாயனார். இவர் தனியன்

“ராமானுஜகுரோ: பௌத்ரம் வாதி லிம்ஹ பதாஸ்ரயம்
வந்தே வரதராஜார்யம் வாவதூகம் விபஸ்சிதாம்.”

“கோபுரேச குரோஸ்ஸ ஓதும் தத்பாதாம்போருஹாஸ்ரயம்
வாதூலகுல ஜீவாதும் வரதார்ய மஹம்பஜே.”

5

2 சித்தண்ணன் (சின்ன வரதாசாரியர் திரு நக்ஷத்திரம் சித்திரையில் ஹஸ்தம் இவருக்கு ஆசார்யரும் உபய வேதாந்தங்க ளும் ஸாதித்தருளினவரும் திருத்தகப்பனாரான திருக்கோபு ரத்து நாயனார். சித்தண்ணன் தனியன்

“ஸ்ரீ கோபுரேச தநயம் வரதார்யாப்தபோதகம்
வாதூல வரதாசார்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம்.”

இவர் செய்தருளின ப்ரபந்தம் ஸ்ம்ருதி ஸாரம்.

3 தேவவங்கொள் பெருமாள் தோழப்பர் திரு நக்ஷத்திரம் விம்ஹஸ்ரவணம். இவர் தனியன்

“வந்தே ஸ்ரீ தேவதாசீசம் வாதூலாந்வய சேகரம்
கோபுரேசகுரோ : புத்ரம் வேதாந்தத்வய ஸம்ஹிதம்.”

இம் மூவர்களில் சித்தண்ணன் வாதூல தேசிக பத நிர்வாஹ கராய் ஸ்ரீ ரங்க ஸ்ரீ கார்யதூரந்தராய் பஞ்ச திருவடி. கேசவ ராஜாவை அதுவர்த்தித்து அழகிய மணவாளப் பெருமானுக்கு அனைத்தழகுகளையும் கண்டருளப் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

7

இவர் குமாரர்கள் மூன்று திருநாமங்கள் 1 நம்பெருமாள் ஸந்திதி யில் ஸ்ரீ ரங்கராஜ நாயன் 2 ஆழ்வார் ஸந்திதியில் கண்ணி நாயன் 3 தேவப்பெருமாள் ஸந்திதியில் எம்பா. இவர்களில் 1 ஸ்ரீ ரங்கராஜ நாயன் திரு நக்ஷத்திரம் சித்திரையில் சித்திரை. இவர் தனியன்

“வரதார்ய குரோஸ்ஸுநம் வேதாந்தத்வய தேசிகம்
ஸ்ரீ ரங்கார்ய மஹம்வந்தே வாதூல குல பூஷணம்”

இவர் செய்தருளின ப்ரபந்தம் சேகர மீமாம்ஸா டிப்பணி, ஸ்ம்ருதி ரத்நாகரம், ஸதாசார வைபவம். இவர் சிஷ்யர் குமாரர் சிங்கப்பிரான், அப்பங்கார், தொட்டையா சார்யர், திருமலைய யங்கார் மற்றும் பலர்.

3 தேவப்பெருமாள் ஸந்திதியில் எம்பா திரு நக்ஷத்திரம் சித்திரையில் திருவாதிரை. இவருக்கு ஆசார்யரும் உபயவேதாந்த மும் ஸாதித்தருளினவரும் திருத் தகப்பனாரான சித்தண்ணர்.

“எம்பாதியன், வரதாசார்ய தநயம் வாதூல குலபூஷணம்
ராமாநுஜ குரும் வந்தே வேதாந்த த்வய தேசிகம்.”

8

இவர் குமாரர்கள் மூன்று திருநாமங்கள்

1 சித்தண்ணன் 2 பெரிய வேடலப்பை 3 வென்றிமாலைபிட்ட பெருமாள் நாயனார்

1 சித்தண்ணன் திரு நக்ஷத்திரம் கர்யாமூலம். தனியன்

“ராமாநுஜ குரோஸ்ஸுநம் நிகமாந்தக பூஷணம்
வரதார்யமஹம் வந்தே வாதூல குலபூஷணம்

2 பெரிய வேடலப்பை திரு நக்ஷத்திரம் வைசாக புநர்பூசம். இவருக்கு ஆசார்யரும் உபய வேதாந்தங்களும் ஸாதித்தருளின வரும் பெரிய தகப்பனாரான ஸ்ரீரங்கராஜ நாயன். பெரிய வேட லப்பை தனியன் “ஸ்ரீரங்கராஜ சரணம்.....கங்கா ப்ரவாஹ.....”

9

சித்தண்ணர் குமாரர்கள் மூன்று திரு நாமங்கள் 1 அண்ண 2 தாசரதி அப்பை தரமைதா எம்பா. இவர்களுடைய திருத்தா யாரும் சித்தண்ணர் தேவிகளுமான ஆச்சி என்பவரிடே; முதலில் பெரிய ஜீயர் என்று வழங்கப்படுகிற மணவாள மாமுனிகள் திரு வடிகளிலே ஆஸ்ரயித்தவர். இதன் விவரம் கீழ்வருமாறு கண்டு கொள்க :—

பெரிய ஜீயர் திநம்கோலும் அருணை தயத்திற்கு திருக் காவேரியில் நீராட எழுந்தருள்வர். அக்காலத்தில் அத்தயந்தம் ஸத்வ நிஷ்டராய் பெருமாள் ஸந்திதியிலே அநய ப்ரயோஜநராய் கைங்கர்யம் பண்ணிப் போடுகிற திருமஞ்சனம் அப்பா என்றொரு வர் கூடவே சென்று ஜீயர் நீராடியருளுகிற துறைக்குப் கிழே இருந்து அந்த ப்ரவாஹ தீர்த்தத்தில் தப்பாமல் நீராடிக்கொண்டு வர, அவருக்கு ஜ்ஞானோதயமாய் ஜீயர் திருவடிகளிலே நிரவதிகப் ப்ராவண்ய முண்டாய், ஆஸ்ரயித்து க்ருகார்த்தரானார். அப்பாவும் ஜீயர் திருப்பவளத்தாலே ஸகலார்த்தங்களையும் ஸ்ரவித்து நிரவ திக ப்ராவண்ய முடையராய், சாயாவத் பரதந்தராய், ஜீயர் திரு வடிகளைப் பிரியாமல் அங்குத்தைக்கு அந்தரங்கராய் எழுந்தருளி யிருந்தார். அந்தரம் ஜீயர் ப்ராத : காலத்திலே நீராட்டத்துக் குப் புறப்பட்டு எழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே ஒருநாள் அசிந்தித மாக வர்ஷம் வர, அதற்கு ஒரு வைஷ்ணவர் க்ரஹத்தின் வாசல் திண்ணையை உத்தேசித்து எழுந்தருளா நிற்க, அந்த க்ரஹ அதி பதியான சித்தண்ணர் தேவிகளான ஆச்சி கண்டு அத்தயந்தம் ப்ராவண்யத்துடனே புடவைத்தலைப்பாலே திண்ணையைத் தூலக்கி “ஸ்வாமி இங்கே எழுந்தருளவேணும்” என்று ஸவிநயத்தோடே

ஸேவித்து நிற்க, ஜீயரும் திருவடி நிலைகளை சிறேஷ்டித் திவ்யனை மேலே ஏறியருள, அந்த அம்மை (ஆர்ஜி) மறைமலிலே கிடக்கிற திருவடிநிலைகளை எழுந்தருளப்பண்ணி தாம் விடவிலே தீர்த்தந்தேவரின் தரித்துக்கொண்டு பிற்பாடு தலைப்பாலே திருவொற்றி வாயை சாத்தி மீளவும் சிவனா வலறித்து திருமுன்பே பழுத்தபுளப்பண்ணி நிற்க, ஜீயரும் நியார், பேரேது, இவ்வுயாநுடைய திருப்பலிகை, என்றுகேட்டருள, தேவரீர் திருவடி ஸம்பந்தியாரி புகழ்திருமஞ் சனம் அப்பாடிடைய பெண், அடியேன் பெயர் ஆர்ஜி. இவ்வுயாநுடைய மணவாளாபிஷேகயாகிற கந்தாடை அப்பாடிப்பர் (சித்தன் ணர்) க்ரஹம் என்று விண்ணப்பம் பெய்யப்பெட்டு உகந்தருளி “தம்முடைய அப்பாடிப்பார்பெண்ணே?” என்று அருளில் செய்து, கடாசுஷித்துக்கொண்டு, வர்ஷம் கவர்த்தியான உடனே திருக்காவேரிக் கெழுந்தருளினார். ஆர்ஜியாரும் ஜீயநுடைய திருவடி நிலைகளின் திருமந்தானம் தலைமலிலே ஹரி நிபர் மடாஷ்டமும் பெற்ற பெருமையையுடைய வளாகையாலே த்ருதேவரையுடைய டாய் அப்போதே பெரிய ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆர்ஜிபந்த ருசி பிறந்து, அத்தைத்தன் பிரதாஷ்டு அழிவிக்க, அவரும் அப்போது ஓர் சிந்தை செய்து, தம்முடைய நெளவறித்தார் அழிப்பாடிக் க்க வேணுமென்று அருளிச் செய்து, ஜீயர் திருவடிகளின் ஆர்ஜியான மான பின்பு, தம்முடைய திருமானிகையிலேநாளை தரித்திருக்கும் புறப்பாடாமல் சில காளி புகழ்மடிய ஆலோசிப்பது, அப்பா தம் முடைய குமாஸ்த்திபைக் கூட்டிக்கொண்டு மடத்திலே பெருந் தருளி ஜீயரை தண்டன் ஸம்பந்தித்து இவ்வுயாநுடைய விண்ணப் பம் செய்ய, ஜீயரும் கந்தாடை அப்பாடிப்பர்கள் ஸம்பந்தத்தைப் பார்க்கவேண்டாமோ? காரியப்பாடாது, என்று அருளில் செய்ய, அப்பாடிப் தம்முடைய குமாஸ்த்தியா டுடைய அங்கிப்பாடார்த்தி களை விண்ணப்பம் செய்து, விரோதம் ஒன்றும் வாதாது, க்ருபை செய்தருளவேணும் என்ன, ஜீயரும் ஆகில் இவ்வாறாட்டு இந்தத் திருவம்சத்துக்கெல்லாம் ஆதிகூல்ய முன்டென்று ஆர்ஜி யாருக்கு ஸைஸ்ரயணப் ஸாதித்த ருளி, ஹிதங்களைவும் த்ருதவ் யார்த்தங்களையும் உகந்து ப்ரஸாதித்த ருளினார். அப்படி ஆர்ஜி யாருக்கு ஸ்ரீபாதுகா தீர்த்தவாஸந்தினுலே வந்த அநியக்த்தை “ஸ்ரீ பாதுகாம்புஜநிதாத்மவிவேக ரங்க பூராத தீர்த்த தலதாத ஜமாத்தருதேவம்-தவத் தவசிதம் நிகிலதேசிகவர்த்தயாததம் ஸௌம் யோபயந்த்ரு முநிவர்யமஹம் நமாம்”

1 அண்ணா திருநகரத்திலும் ஆவணியில் ஹஸ்தம் இவருடைய ப்ரபாவங்கள் அநேகங்கள் உண்டு. அவைகள் ஸத்ஸம் ப்ரதாய ஸாரத்திலும் தாசுததி வம்சாலங்கார சந்திரிகையிலும் விசுதமாகக் காணலாம். இவர் செய்தருளின ப்ரபந்தம் பதினெட்டு திருப்பதி மங்கனா சாஸநமும், எதிராஜ ஸந்திதவ்யாக்யானமும். இவ்வான மாமலை தாமாது ஜீயர் திருவடிகளை ஆர்ஜித்தார்.

ஸ்ரீ வாகவாமலை தாமாது ஜீயர் ஸ்வாமி, ‘சேற்றத்தாமரை சேந்நெலாடு மலர் ஸ்ரீவர மங்கல நகர்’ என்று ஆழ்வாரால் மங் கவாஸகம் செய்யப்பட்ட வானமாமலை என்கிற திவ்யதேஸத் தில் செய்த வேள்வியர் வையத்தேவர் என்றும் தேள்ளியார் திருநான் மறைகள் வல்லார் என்றும் ஆழ்வாருளிச் செய்தபடி பரம வைதிக குலதிலகரா யெழுந்தருளி பிறக்கும் ஸ்ரீரங்க ராஜ ஸ்வாமிக்கு திருக்குமாஸ்தராயவதரித்த ருளினார்.

திருத்தாமாய் முனைக்கும் போதே அருண் பரிமளம் விசுமாப் போலே இவர் அனாதரிக்கும் போதே இவரது ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்கள் வடிவிலே தொடை கொள்ளலாம் படியிருக்கை யாலே இவருக்கு அழகிய வரதன் என்று திருநாமம் சாத்தினார்கள்.

ப்ரஹ்மணவாணத்திற்குரிய சென்னோபகயநாதி ஸம்ஸ் காரங்களை அந்த வந்தக்காலங்களிற் செய்யப்பெற்று, வேதவேதாந் தங்களையும் சொவ்வின அக்யயநம் செய்து தமது திருத்தகப்பனா றான ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்வாமிபின் தியமனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, ஆழ்வார் திருநகரியிலேழுந்தருளியிருக்கும் திருவாய் மொழிப் பிள்ளை திருவடிகளை ஆர்ஜித்து அடியேனுக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ் காரங்களை அங்க்ரஹிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க திருவாய் மொழிப்பிள்ளை அழகிய வரதனைக் கடாசுஷித்து இவர் தர்ஸநப்ர வர்த்தகராவார் என்று கருதி ஸ்ரீராமாநுஜ அபராவதாரராயெழுந்தருளியிருக்கும் மணவாளமாமுதிகளின் திருவடிகளில் ஆர்ஜிக்கும்படி நியமித்தருளினார். அழகிய வரதனும் அப்படியே திருவாய் மொழிப்பிள்ளையின் நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்டு, திரு நகரிலேயே நாயனார், (மணவாள மாமுதிகள்) தம்முடைய ஆசார்ய நியமநத்தாலே திருவாய்மொழி முதலான திவ்யபரத்தங் களை ஸவ்யாக்யாநமாக காலகேஷபம் பண்ணிக்கொண்டு எம்பெரு மானார் தர்ஸநத்தை வளர்த்துக்கொண்டு போருகிற அந்நல்லடிச் காலத்தில் மணவாளமாமுதிகளின் திருவடிகளை ஆர்ஜித்து தாய்:

புண்டரஸ் ததாநாம மந்த்ரோ யாகஸ்ச பஞ்சம:—அம் பரம ஸம்ஸ் காரா: பாரமை காந்த்ய ஹேதவ: என்கிறபடி தாபாதி பஞ்ச ஸம்ஸ் காரங்களைப் பெற்று மாமுனிகளின் க்ருபா கடாசுத்தால் ஸகல மந்த்ரார்த்தங்களை யும் உபயோகதார்க்கங்களை யும் நன்கறியப்பெற்று, ரம்யஜாமாத்ரு முநிஸ்வரஸ்ய பூஸாத (ஐ) ஸம்பத் ப்ரதமால் பதாய என்று பெரிசொருவரால் போற்றப்படும் பெருமையை யுடையதாய் தமது பதினெட்டாவது திரு கஷத்திரத்திலேயே ஜ்ஞாந பந்தி ஹைராக்யங்களின் பரிபாக விஸேஷத்தால் தாராத்ம ஜாதி ஜநிதம் ஸுகமை ஹிகம் ய: காரா க்ருஹப்ரபவதுக்கலமம் விசார்ய (பார்யா புத்ராத்ரி ஸபந்தத்தாலுண்டாகும் இஹலோக ஸுகத்தை சிறைச்சாலை நிவாஸத்தாலுண்டாகும் துங்கத்தோ டொக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி) யதநாதர ஸம்வீளமந்தராளாஸ்ர மத்வயம் என்கிறபடி ப்ரஹ்மசர்யா ஸ்ரமத்திலி டந்தே (ப்ரஹ்மஸ்த் வாக ப்ரஸ்த ஆஸ்ரமங்களை அநுகரித்து) துர்யாஸ்ரமத்தை அங்கி கரித்தருளி ராமாநுஜ ஜீயர் என்னும் திருமாமத்தை யுடையதாய் சக்ரவர்த்தித் திருமகனான பெருமான் விஷயத்தில் இவையபெரு மானைப்போலேபால்யாத் ப்ரப்ருதிஸு ஸ்நித்த: என்கிறபடி, நிரதி ஸய பத்தியுத்தராய் அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி என்கிறபடியே மாமுனிகளின் திருவடிகளில் ஸகலவித கைங்கரியங்களையும்செய்யா நின்றனுகொண்டு நசஸீதா த்வயா ஹீநா நராஹ மபி ராகவ என்கிற படி மாமுனிகளின் திருவடிகளைக் கண்ணகாலமுடம் விட்டுப் பிரியக்ஷம ரன்றிக்கே நிழலும் அடிதாருமானோம் என்னும்படி ரம்யஜா மாத்ருயோகீந்தர பாதரே காமயம் ஸதா என்று மஹாசார்யராலருளிச் செய்யப்பட்டபடியே, மாமுனிகளின் பாதரேகா மயதாய் நித்ய ஸேவை பண்ணி நின்று கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்பால் மாமுனிகள், அணியரங்கத்தரவணைமேல் பள்ளி கொண்டருளும் நம்பெருமானை ஸேவிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி பொலிந்துநின்ற பிரானையும் ஆழ்வாரையும் தெண்டன் சமர்ப்பித்து விடைகொண்டு “அடியேன் திருவரங்கம் திருப்பதியில் நம் பெரு மானை ஸேவிக்க விடை கொள்ளுகிறேன்” என்று விண்ணப்பம் செய்ய ஆழ்வாரும் அப்படியே விடைகொடுத்தருளினார்.

அப்போதே மாமுனிகளும் எம்பெருமான் திருவரங்கம் எங்கே என்று திருவரங்கத்தைத் தேடி புறப்படாநிற்க, கச்சதா மாலுதலம் பரதேந ததா நக:—ஸத்ருக்கோ நித்ய ஸத்ருக்கோ

நீத: ப்ரீதி புர ஸ்க்ருத:—மாதல குலத்தைக் குறித்துச் செல்லா நின்ற பரதாழ்வானை சக்ருக் காழ்வான் ப்ரீதி புரஸ் க்ருதனுய்ச் சென்றாற் போல் திருவரங்கம் திருப்பதியைக் குறித்து எழுந் தருளாநின்ற மாமுனிகளோடு வரமாமலை ராமாநுஜஜீயரும் ப்ரயாணமாயினார். அவ்வாறு மணவாள மாமுனிகளும், ராமாநுஜ ஜீயர் முதலான முசலீகனோடு எம்பெருமான் திருவரங்க மெங்கே என்று தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டு இடையிலே ஆண் டானையும் அழகரையும் திருவடிதொழுது, நம்பெருமானை ஸேவிக்க கங்கையில் புனிதமாய் காவிரியில் நீராடியருளி, கேச வாதி த்வாதசநாமங்களையும் சாத்தியருளி அணியரங்கன் திரு முற்றத் தடியார்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடனே புறப்பட் டருளி தமக்கு ஆசார்யதுல்யரான கோயில் சுந்தாடை அண் ணன் திருமானிகையேற எழுந்தருளி அக்யாதரத்துடனே அண் ணனை ஸேவிக்க, அவரும் உகந்தருளி, இவரை அவதார விஸேஷ மென்று அறிந்து ஆதரித்து பெருமானை ஸேவிக்கப்பண் ணுவதாக திருமலை தந்த பட்டருடைய திருமானிகைக் கெழுந்தருளி அவ ரனுமதிகொண்டு ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஸந்நிதியிலே பெரு மானை மங்களாசாஸனம் பண்ணியருளவென்று அருளிச்செய்ய, மாமுனிகளும் வைத்த கண் வாங்காதே சிவந்த திருமுக மண்ட லத்தையும், செவ்வரி படர்ந்த திருக்கண்களையும், கஸ்தூரி திரு மண்காப்பையும், ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளையும் ஸேவித்துக்கொண்டு நிற்க, தீர்த்த ப்ரசாதங்களையும் ஸ்ரீ சட கோபனையும், திருமலை ப்ரசாதங்களையும் ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று, ப்ரீதராய் அண்ணனைப் பார்த்து தேவரீருக்காக நம் பெருமான் அடியேனை வாழ்வித்தருளினாரென் றருளிச்செய்ய, அண்ணனும் வந்தவரை வாழ்விக்கும் பெருமானன்றோ? என்ற ருளிச்செய்ய, மாமுனிகளும் அண்ணன் திருமானிகையிலே அழுது செய்து எழுந்தருளியிருக்க, அண்ணனும் பின்னை லோகாசார்யர் வைபவங்களை யெல்லாம் அருளிச்செய்ய, மாமுனிகளும் கேட்டு மிகவும் உகந்தருளி அண்ணனை ஸேவித்துக் கொண்டு ஆசார்யர் களுக்கு ஆவாஸ பூமியான அரங்கமானகரிலே நித்யவாஸம் பண் ணிக்கொண் டெழுந்தருளியிருந்தார். அக்காலத்திலே மாமுனி களுக்கு ஆசௌசம் வர அதைக்கேட்டு பெருமானுடைய ஸேவைக்கு விருத்தமா யிருக்கிறதென்று ஸந்யஸித்தருளினார்.

அண்ணனும் மாமுனிகளுக்கு அத்யந்தம் ப்ராணஸஹ்ருத் தாய் எம்பெருமானுக்கு ஸ்ரீ முதலியாண்டானைப் போலேயும் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி திருமகனுக்கு இனையபெருமானைப் போலேயும் பிரியாமலிருந்ததனாலே நம்பெருமாள் உகந்து அண்ணனுக்கு “ஜீயரண்ணன் என்று திருநாமம் சாத்தியருளினார். கந்தாடை அண்ணன் முதலானவர்கள், பெரிய ஜீயரென்று திருநாமமான மாமுனிகளினுடைய திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்த விவரம்:—

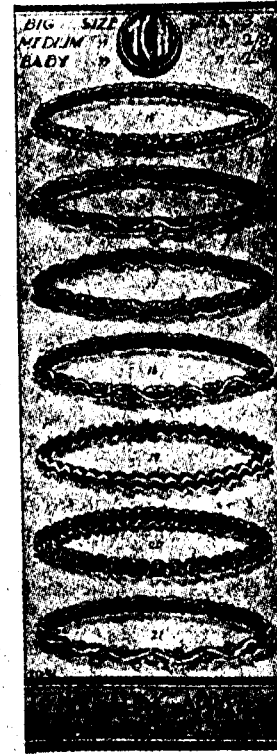
கந்தாடை அண்ணன் திருத்தகப்பனார் தேவராஜ தோழப் பருடைய தீர்த்தம்வர அதற்கு சித்தண்ணர் தேவிகளான ஆச்சியாரை தளிகை பண்ண அழைத்துவரவிட அவரும் அப்படியே பாவநத்வ போக்யத்வங்களுடனே தளிகை செய்ய பெருமாள் அமுது செய்து முந்தின ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் அமுது செய்து இஷ்டபங்க்தியும் அண்ணன் தொடக்கமானவரும் அமுதுசெய்தருளி வாசல் திண்ணையிலே எழுந்தருளியிருக்க, ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் ஜீயர் மடத்திலிருந்து புறப்பட்டுவர, அவரைக் கண்டு உமக்கு எந்த ஊரென்று கேட்டருள, அவர் வள்ளூர் ராஜேந்தரம் என்ன இங்கே வந்த கார்யம் ஏதென்ன, அடியேன் ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கக் காத்திருக்கிறேன். ப்ராப்தி காலம் வர வேணுமென்ன, இந்த ஸ்தலத்திலே ஆசார்ய புருஷர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்களே! மற்றொருவரிடத்தில் ஆஸ்ரயணம் ஆனாலோ வென்ன? இங்கே பசவந்நியமனமா யிருக்கிறதென்ன, அது எப்படி என்ன? அது ரஹஸ்யம் என்ன, உம்முடைய பெயரேதென்ன? சிங்கராயரென்ன, இவர் பசவத் ப்ராஸாத பூதரென்று திருவுள்ளத்திலே எண்ணி இவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு உள்ளேபோய் தீர்த்த ப்ராஸாதங்களையும் ஸாதித்தருளினார். இப்படி ஆதரித்து அவரை அன்று இரவு அந்தத்திருமானிகையிலேயே சயனிக்க நியமித்து தாமும், திருத்தம்பியார்களான கந்தாடை அப்பனும், திருக்கோபுரத்து நாயனார் பாட்டரும் எழுந்தருளி யிருக்க, உள்ளே ஆச்சியார் சயனிக்கும்போது, ஜீயர் திருவடிகளே சரணம், பிள்ளை திருவடிகளே சரணம், வாழி உலகார்யன் என்று உச்சரிக்க இந்த சப்தத்தை அண்ணனும் அவர் திருத்தம்பிமார்களும் கேட்டு இதேதென்று திடுக்கிட்டு சிந்தித்திருக்க இவர்களில் பாட்டர் உள்ளேசென்று மதனியாரே என்று கூப்பிட, ஆச்சியாரும் தான் சொன்னது உண்மை என்று கருதிக்கொண்டு அதேதென்று பயப்பட்டு பேச

டி. சி. என்.

**கோல்டன் மெட்டல்
ஜுவெல்லரி மார்ட்**

பல வித வளையல்கள்

அசல் தங்க வளையல்களை
விடப் பிரகாசத்திலும்
நிறத்திலும் குறைந்த
தல்ல.

**கறுக்காது. 2 வருஷம்
உத்தரவாதம்.**

பெரிய சைஸ் 2 அங்குல
மும் அதற்கு மேற்பட்டதும்
ஐதை ரூ. 3-0-0

மத்திய சைஸ் 1½ முதல் 2"க்
குள் ஐதை ரூ. 2-8-0

குழந்தை சைஸ் 1¼க்கு உட்
பட்டது ஐதை ரூ. 2-0-0

வி. பி. செலவு 1 ஐதை முதல்
6 ஐதைகள் வரை அணை 6.

அணிந்திருக்கும் வளையலின் சுற்
றளவை இங்கியால் ஒரு காயிதத்
தில் குறித்து அனுப்பவும்.

2 அணை பெருமானமுள்ளதும் பல அழகிய படங்க
ளுள்ளதுமான எமது காட்லாக் இனாம்.

**டி. சி. நாகலிங்கப்பா அன் கோ,
280, வால்டாக்ஸ் ரோடு, பார்க்டவுன், மதராஸ்.**

Registered No. M. 3401

கட்டடங்களை உறுதியாய்க் கட்டுவதற்கு சிமெண்டே
முக்கிய காரணமாகும்

அதிலும்

எந்த சிமெண்டை உபயோகிப்பது நலமென்றால் ?

சார்மினார்

அல்லது **நீலகிரி சிமெண்டே**

நல்லதென்று அநுபவமுள்ள இஞ்சினீயர்களால்
கொண்டாடப்பட்டதாகும்.

கிடைக்கு மிடம்:—

சாமி வெங்கடாசலம் செட்டி,

ஸௌம்யக்ரஹம்,

61, கோவித்தப்ப நாயக்கன் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

டெலிபோன் நெ. 2004.

பிராணஸுத

(சிறந்த டானிக்)

ஹம், இன்னும் பலவித காரணங்களாலும் ஏர்ப்பட்ட பல
ஹீனத்தைப் போக்கடித்து விடும். ரக்த புஷ்டியைத் தரும்.
பலத்தையும், தாது விருத்தியையும் புதிதாய் தரும்.

ஒரு புட்டியை உபயோகித்துப் பார்த்தால் ஆச்சரியப்படு
வீர்கள். எல்லாரும் உபயோகப்படுத்தலாம். கேட்லாக் இனம்.

விலை புட்டி 1க்கு 2—8—0

மலபார் ஆயுர்வேதிக் ஸ்டோர்ஸ்

107, பிராட்வே, சென்னை

நண்பர்களே ! பல
ஹீனத்தினால் ஏன் கவ
லைப்படுகிறீர்கள் ? இதோ
எங்களுடைய ஸ்வரணப்
போன்ற டானிக் ராஜா-
“ பிராணசுத ” இருக்
கிறது. இது ரத்தக் குறை
வினாலும், மூளையைச் செ
லுத்தி வேலை செய்வதா